

பண்டிதமணி ஆய்வில் எழும் சிக்கல்கள்

க. கதிர்நிரலாசா

பண்டிதமணியைப் பிறப்பாகப் பக்கவாக்கொரு நிலையில் ஆராய்ந்தல் வேண்டும் என்று பண்டிதமணியின் இறுதிச்சுடய்க்கெட்டோடும் பின்னரும் பவர் பேசிக்கொண்டனர்.

எழும்பாளத்துத் திருநெல்வேலி காவாநிலைய காவாநிலைச் சூழ்ந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழ் விசியுரைவாணராகப் பணிபுரிந்த பண்டிதமணி சிவ கணபதியின்மீதுயவர்கள் வரையறுத்துக் குறிப்பிட்டக் கூடிய ஒரு காவாட்டத்தில் தமது ஆடுவியப் பணியானும், முயலும் மிசை எழுத்துக்களானும், சொற்பொழிவுகளானும் எழுத்துத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தினே குறிப்பாக ஊழிப் பண்புத்துத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தினே தமிழ்க்கவி, கவாசாரம், காவாசமயம் ஆகிய துறைகளில் கட்டிக்கொட்டக்கூடிய அளவு ஒரு பெருந்தாக்கத்தாத எழ்படுத்திச் சுவாசமத்தின் பெரும் மதிப்பைப் பெற்றிருத்தார் என்பதில் ஐயமில்லை. இம்மதிப்பை அறித்து எத்துக் கொண்ட இவ்வகைப் பக்கவாக்கொடும் பண்டிதமணிக்கு இயக்கியக் கவாநிதிப்பட்டம் அளித்தது. பண்டிதமணியின் பணியையும் எழுத்துக்களையும் முழுமையாக நோக்கும்போது அவர் உயர்நிலையில் ஆய்வுப் போருளாகும் கருதினவரார் என்பதை வாரும் மறுத்தல் அரிதாம்.

பக்கவாக்கொரு நிலையில் நடைபெறும் பண்டிதமணி ஆய்வுவிருதுவேறும்பற்றதால் அறிவியல் அடிப்படையில் இவ்வாறையு உகவாசிய அறிவுச் சுட்டம் எத்துக்கொள்ளக் கூடியதாக-மன்தல் விரும்பத்தக்கது. அதற்கெனத் தக்கீதார் ஆய்வுநெறியைக் கடைப்பிடித்ததும் இச்சிவ மயவாததாரும்.

இன்று பண்டிதமணி இல்லை. ஆயின் அவர் எழுத்துக்கள் உண்டு. அவ்வாறும் பண்டிதமணி ஆய்வில் இன்று ஒருநிலைப் பெற்று அடிப்படையாக தனயப்பவை. அவர் திசுத்திய சொற்பொழிவுகள் சிலவும் எழுத்தினே அமைத்துள்ளன. இவ்வெழுத்துக்கள் அனைத்தையும் எழுத்தும் உள்வயாதே விளக்கிக் கொள்ளுதல் கூடும். ஆயின் அவ்வாறு விளக்கிக் கொள்ள முடியாவிட்டதுத் தோன்றும் இடம்பாடுகளை நீக்குதல்து பண்டிதமணியின் காவல், வார்த்தை வரவாறு. நோக்கு போன்றவை பற்றிய செய்தியும் துணைசெய்வக்கூடும் பெரும்பாறும் இவை ஒருவாறு எழுத்துக்களில் வெவ்வேறு தோற்றங்களில் பிரதிபலித்து நிதபவையே. எழுத்துத் தோன்றிய எத்தரம்பம், குத்தினை, சாதனம் போன்றவைபுர் எழுத்துக்களின் சில இடத்து ஐட்டம் போருளை ஓரளவு தெளிவாக்கவயல்வன. இன்றுவரை பண்டிதமணி பற்றிய பிதர் எழுதியவைபும் ஆய்விருதுப் பாவப்பட்டக்கூறும்.

நாம் இவை அனைத்தையும் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு பண்டிதமணியை முழுமையாக, செம்மைவாக ஆராய முற்படுவிட்டதுச் சில சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. இச்சிக்கல்களையும் இச்சிக்கல்கள் காரணமாக நமது ஆய்வு முழுமை பெருது, செம்மைப்பட்டாறு ஓரளவு தடைப்படும் நிலையெய்

தகவலையும் இவற்றையு கட்டிக்காட்டுவது விரும்பத்தக்கது. இது ஒருபுறம் தயிற்சொழிப் பற்று, கடமொழிப்பற்று, சைவமதப்பற்று, நானவர் பற்று, வாழும்பாணப்பற்று என்பனவற்றுள் பண்டிதமணி பெரிதும் கட்டுண்டவர். எக்காரணம் கொண்டும் இவற்றிற்குத் தமது நோக்கில் வாதம் குறை நேர்வதைப் பொறுக்கமாட்டாதவர் பண்டிதமணி. பண்டிதமணியின் இத் தீயப்பாட்டினால் சில சிக்கல்கள் ஏற்பென்றன. மேலும் பண்டிதமணி சைவத் தாழும் இடத்தாழும் கட்டுண்டவர். பழமணியின் வளர்ந்து வந்தவர். பின்னர் புதுமைதோன்றிக் கொண்டிருந்த சைவத்தைக் கருத்திற்கொண்டு பழமைவாயும் புதுமைவாயும் ஒருங்கே போற்றலானார். இதனாலும் சிக்கல்கள் நேர்ந்தியுள்ளன. சில இடத்து பிரதி ஆய்வு எம்வாறுவீறும். கருத்து வளர்ச்சி எம்வாறுவீறும் பண்டிதமணி தமது பற்றுறுதி வாய்ந்த கருத் துக்கள் சிவவந்தை விடாப்பிடிவதாகக் கூறியுள்ளார். இவற்றை இன்னும் சற்றுக்கொள்வது உண்மையிலே சிக்கலாகின்றது. பண்டிதமணியின் சித்தன் வளர்ச்சியில் உபயுக்திய் பொ. கண்காப்பிவவர்களின் பங்களிப்பைப் புரித் துகொள்வதும் சிக்கலாக உள்ளது. மேலும் பண்டிதமணி மேற்கொண்ட தடைக்கூறுகள் சில அவரது சொந்தத் தனிக்கூறுகளாக அமைந்துள்ளன. அவற்றை விளக்கிக் கொள்வதும் சிக்கலாக உள்ளது. இவை மட்டுமன்றி, இதுவரை பண்டிதமணிபற்றி மேலறிந்தவற்றுள் சில கருத்துக்கள் பண்டி தமணியைப் பற்றற்ற நிலையில் உண்மையாகவும் செம்மைவாகவும் தெளி வாகவும் விளங்கிக்கொள்வதற்கு ஒருவகைத் தடைவாக அமைந்துள்ளன. இதனாலும் சிக்கல் ஏற்பென்றது. சமுதாயத்திலே பண்டிதமணி பற்றித் தோன்றிய பொது நோக்கு என ஒன்று இருந்து வருபென்றது. இது பண்டி தமணியின் செம்மையாக்குடன் கண்ணப்படுபென்றது. இன்று ஆர்வர்கள் பண்டிதமணிபற்றிய ஆய்வு நோக்கு என ஒன்றை வளர்க்க முன்வந்துள்ளனர். இதனைப் பண்டிதமணி எதிர்பார்க்க முடியாது. தமது சமுதாயமில் லணியிலே இயங்கி நோக்குகளும் றுறப்பெடும்பொது சிக்கல்கள் ஏழும். இத்தகைய சிக்கல்கள் ஆரீகத்தையும் றுறையு கட்டிக்காட்டி விளக்கி ஆராய்வதே இக்கட்டுரைகளின் நோக்காகும்.

II

பண்டிதமணி நூற்றுக்கணக்கான தனித்தனிக் கட்டுரைகளை ஏறத் தாழ றும்பது ஆண்டுளாவதில் அம்வய்போது எழுதி ஆக்காந்த பலபத் திரிகை, சஞ்சிகை போன்ற வெளியீட்டுச் சாதனங்களின் வெளியீட்டுள் ளார். வெளிவந்த கட்டுரைகள் குறிப்புக்கள் சிலவேர பலவேர பின்னர் பொருளுக்கு ஏற்ப தொகுக்கப் பெற்று சில பக்கங்களையோ பல பக்கங் களையோ கொண்ட நூல் வடிவில் வெளிவந்துள்ளன. இந் நூல்கள்,

1. கோயில் (1972) (ப. 42)
2. கதிரகாம சிவவயன் பவலிவருமீறும் (ப. 19)
3. மாரத தலமணிகள் (1959) (ப. 24)
4. சைவநற்சித்தனைகள் (1959) (ப. 26)
5. கத்தபுராண கலாசாரம் (1959) (ப. 83)
6. கத்தபுராண பொருளை (1960) (ப. 99)

7. இருவர் மாத்திரிகை (1963)
8. சமயக் கட்டுரைகள் (1961) (ப. 200 + 34)
9. சித்தகீழ்க் காலஞ்சியல் (1978) (ப. 251)
10. ஆளுநராதாமன் (1978) (ப. 174)
11. தாணர் (1968) (ப. 60)
12. இலக்கியவழி (1955) (ப. 115) (1964) (ப. 164 + XXXIX)
13. கம்பராமாயணக் காட்சிகள் (1980) (ப. 199)
14. அன்பினைத்தனை (1983) (ப. 39 + VII)
15. அத்தைத சித்தகீழ் (1984) (ப. 105 + VI + III)

என்பவையே சூட்டப்பெற்றுள்ளன. அத்தபுராணம் தசஷ காண்ட உரை நூலும் தனியாக வெளிவந்துள்ளது. வெளிவர இருப்பவை எனப் பின்வரும் ஞாற்பெயர்க்கள் அத்தைத சித்தகீழ் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.²

1. ஸாரதக் கதைகள்
2. தனிக்கட்டுரைத் தொகுதி
3. விசேட கட்டுரைத் தொகுதி
4. சொற்பொழிவுக் குறிய்புகள்
i. இலக்கியம் ii. புலமை iii. தமிழ் iv. திருமுறை
5. இலக்கணக் குறிய்புகள் யடவீ எக்கமும்
6. இரண்டு கதைகள்
7. கதைபுகள் துறவும்
8. காணரக்காயம்மையார்
9. தெய்வயானை திருமணம்
10. அணித்தரை மஞ்சரி
11. தனிப்பாடல்கள்
12. திருவருட்பயன் உரை

வெளிவந்தவற்றின் திருத்தப் பதிப்புகளும் வெளிவரும் எனவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒன்றன் - இலக்கிய வழியின் - திருத்தப் பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது. ஏனைய நூல்களுக்குப் பண்டிதமணி செய்த திருத்தங்கள் கையெழுத்துப் பிரதியாக உண்டுமேலும்.

III

மேலே கூறிய இருவகைகளிலும் பண்டிதமணியின் எழுத்துக்கள் அகர்த்தம் அடங்குகின்றனவா என்ற அங்களைப்படி ஆர்வானர்க்குத்

சீதாபதிபுரம் இலட்சியம், அடங்கியிருந்தன என்ற எண்ணத்தையுடைய
 மக்களும் தகுந்த தவறுகளும், வெளிநாட்டுக்குள்ளும் அமைதிமுறை மட்டுமே
 கொண்டிருப்பதைப்பற்றி எழுதிய முடிவுரை, வாழ்த்துரை, ஆசிரியர்,
 மாண்புமிகு, இரங்கலுரை போன்றவைகள் முழுமை எடுத்தி ஊர்
 வடிவில் தொகுக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் பெரிய நன்மை. இவற்றின்
 இடத்தில் இருக்கும், அரிய செய்திகளைத் திரட்டிவைக்கும், பண்டிதர்கள்
 க்கு உதவும் பண்பு மிக்க தொட்டி, சான்றோர் பற்றிய கட்டுரை, ஒட்டு
 சொத்தமான நோக்கு, ஆளுகை என்பனபற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற
 முடிவுரை, வாழ்த்துரை முதலியனவும் ஆய்வுக்கும் பயன்படக்கூறும் எனக்
 சொன்னதும் தங்களுக்கும், வெளிநாட்டுக்குள்ளும் கிடைக்கின்ற இவ்வடிவில்
 வெளியிடாவிடும் முழுமை கிறும்பும் ஆய்வினைக்குப் பெருகு சிந்தனைக்கும்
 உடனாகவே ஆய்வினைகள் தாமதமே தேடிக்கொள்வது எனினும் கை
 டக்கடிய காணியமன்று. தன் முறைகளை இவ்வாறு தவறு தாட்டும் -
 அறிவுரை எழுத்துக்களைப் போலிசாக்கும் பழக்கம் வேலும்முதலான தவறு தாட்
 டும் - அவற்றைத் தேடிச் செல்லுகொள்வது மீறாத பிரயத்தனமாகும்.
 பண்டிதர்களின் எழுத்துக்கள் அனைத்தும் வெளியாகும்வரை அன்புபற்றிய
 முழுமைமான், செல்லியமான ஆய்வுகள் செய்தல் இவ்வாறு காணியமே
 கிடும், எனவே ஆய்வினைக்குத் துணைசெய்யும் வகையில் அவற்றை
 பண்டிதர்களின் வெளியீட்டுச் சமயமில்லாத இவ்வடிவில் வெளியிடுதல் கிறும்
 பாகக்கூறும்.

பண்டிதர்கள் ஆய்வு செய்த தொடக்களும், தொடக்க - வெளிநாட்டுக்குள்ளும்
 இருப்பினும் வந்து கிறும் - ஆய்வினை ஆய்வு முழுமைமுதலான முடிவு
 கிடையாமல் என வாழும் ஆய்வினை கிறும் ஆய்வினை முடிவுரை முடிவுரை
 காணியமன்று. பண்டிதர்களின் முடிவுரை வெளியிட்ட - வெளியிட்ட -
 முடிவுரை ஆய்வினை ஆய்வுக்குத்தலை திறக்ககடிய வகையில் தெரிமுறை
 மாதம் சொன்னபடிமுதலாகத் தெரிவிக்கக் கூட்டுரைகளை துணைகொள்
 முடிவுரைமுதலும் தொகுக்க முடியும் ஆய்வினைக்குத் தொடக்க தகு
 வின்றன கூட்டுரைகளை "உரை திறந்தியைவும் எழுதியவைவும் ஆய்வினை
 மூலம் விட்டபின்" (பாரத நவமணிகள், பின்னட்டை, பின்புறம்) என
 வெளியிட்டானர் பகுத்துப் பேசும்படி "எழுதியவைவும் ஆய்வினைவும்"
 என்பது வெளியிடுதலாகத் தொன்றிறது. வெளியே வெளியிட்டானர்
 சொன்னபடிமுதலில் கூட்டுரைகளை துணைகொள் தொகுக்க முடிந்திடு
 கிறும். ஆய்வினை அவர்கள் முழுமைமுதலும் வெற்றிகொள்கின்ற. ஒரு
 துறையில் வந்த கூட்டுரைவும், கூட்டுரைக்குத்தலைமுதலும் வந்திருக்கின்ற
 எழுதினது காணமுடிவிறது. எழுதினதுமுதலான சமயக் கூட்டுரைகள்
 என்னும் துறையில் வெளியிடுதல் "பிராசீனம் தலைவர் வகுத்த சமயங்கள்"
 என்னும் கூட்டுரை பற்றிகளில் அமைப்பினும் உடுக்குறி அமைப்பினும்
 மட்டும் கிறும் மாற்றங்கள் பெற்று கிறும் கைத்தெரிபுத்தினும் வந்துகூறும்.
 இவ்வாறு வந்தவைக்குக் காணாத வெளியிடுதல், ஆளுமுதலானவர் என்னும்
 துறையில் உள்ள "நாவலர் தீதி நகலெழுதி" என்னும் கூட்டுரைக்குத்தலை
 கிறும் கைத்தெரிபும் என்னும் துறையில் உள்ள "நாவலர் தீதிமான்" என்னும்
 கூட்டுரைகினும் வரக்கொண்டிருக்கும். மேலும் வெளியீட்டுச் சமயமில்லாத
 முடிவுரை கிறும் கைத்தெரிபும் என்ற தொகுப்பு பெரும் முழுமைமுதலும்
 உட்கொண்டிருக்கின்ற. கிறும் கைத்தெரிபும் இவ்வகையில் வழி உள்ளது; கிறும்

புரண கலாசாரம் உண்டு; ஆறுமுகநாயகர் உண்டு; மத்தும் பங்குமுண்டு. சித்தகீத களஞ்சியத்தின் வந்துள்ள கட்டுரைகள் காலத்தால் பித்தியவை வாதலால் லுள் எழுந்த நூல்களில் இடம்பெறவில்லை எனக் கருத முடிய வில்லை. காரணம் 1939ஆம் ஆண்டு ஏறமுகர் ஆண்டு மட்டும் வெளிவந்த 'காங்கிரீஸ் தாரீஸ்' என்னும் கட்டுரையும் சித்தகீத களஞ்சியத்தின் இடம் பெற்றுள்ளது. வெளிவிட்டுச் சபையினர் ஏதோ தமது வாதத்திற்கேற்ப சில கட்டுரைத் தொகுப்பை முத்தியும் ஏனையவற்றைப் பித்தியும் வெளி விட்டு - வெளிவிட - இருக்கிறார்கள் போலும்.

பண்டிதமணியின் கட்டுரைகள் அனைத்தையும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எனவோ ஒரே தரமுடையன எனவோ கொள்ள இயலாது. அவரது கட்டுரைகளை நூல்களாக வெளிவிடுவதற்கு வகைசெய்த முறையை விடுத்த ஆய்வின்பொருட்டு மீண்டும் வகை செய்தல் வேண்டும். ஆய்வாளர் தமது அறிவு, அறபணம், ஆய்வுதேறி ஆகியவற்றிற்கேற்பவே ஆய்வை வகுத்து அமைத்துக்கொள்வார்கள். நாம் பண்டிதமணியின் வரைச்சரிவைப் படி கொணங்கலில் தின்று காண முற்படலாம். வரலாற்றுக் கண்கொண்டு நோக்க விரும்பலாம். அதனை விளக்கமுறை தின்று ஆராய விரும்பலாம். பண்டிதமணியின் கருத்துக்களைப் பிறர் எழுத்துக்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய எண்ணலாம். எடுத்துக்காட்டாக, இலக்கியங்களிலுள்ள அச்சுறு தேர்ந்தெடுத்த பாடங்களுக்கு விளக்கம், இரகசிய எழுதிய பாங்கினை மு. வரதராசன், டி. கே. வி. போன்றோர் எழுத்துக்களோடு ஒப்பிட்டு ஆராயலாம். 4 பண்டிதமணியின் பாடம்புகளை அனைத்தையும் (குறிப்பாகக் கட்டுரைகளை) ஒக்கொண்டுகளும் பின்னர் கூட்டாகவும் பகுப்பு முறையில் ஆராய முற்படலாம். பொருளை வகைப்படுத்துதல்போது எழுத்துக்கள் பிரதிபலிக்கும் ஆசிரிய பரிதிக்க கலாசாலை ஆசிரியர், இலக்கிய இரசினர், இலக்கிய ஒப்பியல் ஆய்வாளர், இலக்கியக் கோட்பாட்டாளர், இலக்கிய உரை யாசிரியர், இலக்கண ஆதினார், சமய சித்தகீதையாளர், பண்டிதமணி போற்றும் சமூகாவலும் கலாசாரமும், பண்டிதமணி காட்டும் நாயகர், பண்டிதமணியின் பழமைமயம் புதுமைமயம், பண்டிதமணியின் மொழிநடை, பண்டிதமணியின் நலகக்கவை, பண்டிதமணியின் கண்டனம் எனப் பல நிலையில் பங்குமுண்டு சித்தித்தம் தனிர்க் முடியாததாயிற்று. இதற்கேற்ப கட்டுரைகளை வகுத்தல் வேண்டும். இங்னாறு ஆராய்விட்டது அம்வத் திண்குறி பண்டிதமணியின் எழுத்துக்கள் அனைத்தும் வேண்டி வகையக்டீரே ஆறுமுகநாயகர், நாயகர் என்ற பெயர்களைக் கொண்ட இரு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. வெளிவந்த ஏனைய நூல்களிலும் நாயகர் பற்றிய கட்டுரைகள் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக சித்தகீத களஞ்சியத்திலும் நாயகர் பற்றிய கட்டுரைகளைக் காண்க. இத்தப் பொக்கிடு வெளிவர இருப்பவற்றிலும் நாயகர் பற்றிய கட்டுரைகள் இடம்பெறு என்று எங்கணக் கூறவது? வெளிவந்தவற்றையும் வெளிவர இருப்பவற்றையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ஏதேனும் ஒரு நிலையில் தானும் முழுமைமாக ஆராயக்கூடிய நிலை இக்கலை என்றே சொல்லவேண்டியுள்ளது.

IV

இங்னாறும் வெளிவந்த நூல்களில் பெரும்பாலும் அனைத்து நூல்களும் கட்டுரைத் தொகுதிகளைக் உள்ளன. கட்டுரைகள் ஒப்பியோள்

றும் எப்பொழுது என்று வெளிவந்தன. அன்றாடம் ஆரம்பத்திலேயே கட்டுரைகளாக எழுத்தவை எனவும், சொற்பொழிவுகளாக எழுத்தவை எனவும் சொன்ற செய்திகள் ஆய்வுக்கு இன்றியமையாதன. சில செய்திகள் மட்டுமே தங்குக் கிடைத்தன.

கட்டுரைகள் எழுத்த காலம் பற்றிய செய்தி எந்த தூணிலும் தரப்படவில்லை. விதிவிலக்காகப்பொழுதும் கவிஞராய்வணக் காட்டுகள் என்றும் தூணில் ஒரே ஒரு கட்டுரைவின் காலமும் இடமும் தரப்பட்டுள்ளன. 'வாசுதீவி தாரேனா' என்றும் கட்டுரைவின் இறுதியில் "சுழுவேளி ஆண்டு மடல் 1939" எனத் தரப்பட்டுள்ளதைக் காண்க. கட்டுரைகள் தாம் எழுத்த காலவரிசையப் படியே துத்தகவிக் அமைத்துள்ளனவா அன்றி வேறுவாறும் அடிப்படையில் அமைத்துள்ளனவா என ஒன்றும் தெரியவில்லை.

பண்டிதமணியின் வளர்ச்சி என்று பெரும்பொருள் வரலாற்று நோக்கு வந்துவிடுகிறது. வரலாற்றிற்குக் காலம் ஒக்கியவனாது. அவர் எடுத்ததையும் எடுத்த வளர்ச்சியையும் ஆளுதலும் வளர்ச்சியையும் காண்ப தற்கும், தூய்மையில் கட்டுரைகளில் ஆக்கங்களே வரும் உறவுள்ள எத்த லுக்களை ஒப்புநோக்கியும் நூலாசிரியர்களையும் ஆராய்வதற்கும் கட்டுரைகள் எழுத்தகாலம் எடுத்ததிற்கொள்ள வேண்டியதொன்று. இக்கலை எற்றுக் கிடைக்க ஏழலாம். இக்கவிய வழியில் கவிஞர்கள் என்றும் கட்டுரைக் எடுத்ததை குறிப்பாக மூதறி பத்தியிலிருக்கின்ற எழுத்தகாலம் ஆராய்வதற்குக் கட்டுரை எழுத்த காலம் அவசியம் அவ்வளவு எனச் சித்திக்க. மேலும் "அவர் (கவிஞர்) செய்த (கவிதை) சொந்த அகராதிதான் மறுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் அச்சிட்ட தமிழ் அக ராதி. சொற்களின் கவறுபுத்தையும் அவற்றின் சுத்தமான பொருள்களையும், எடுத்துக்காட்டுவதில் ஒப்புயர்வில்லாதது இந்த அகராதி. இதுபோன்ற சுத்தமான ஒர் அகராதி இன்னும் வரவில்லை என்றே சொல்லலாம். இவ்வரும் அகராதிக்கு அடிப்படையாயும் நுண்மாதிரியாயும் இருக்கின்ற 'நது இந்த அகராதி' (சுத்தபுராண கலாசாரம் ப. 47) என்றும் "கடைச் சங்கம் ஒடுக்கிய கால நிர்ணயப்பற்றிக் கண்காணப்பிக்களை செய்த முடி யுதான் இன்றைக்கும் பிரமாணமாவிற்குக்கின்றது" (சுத்தபுராண கலாசாரம் ப. 48) என்றும் பண்டிதமணி கூறியதை ஆராய்த்து ஏற்றுக்கொள்வதற்கான விடுதற்கான கூற்று எழுத்த காலத்தை அறிதல்வேண்டும்.⁵

கட்டுரைப் பொருள் முதலியவற்றின் இருந்து சில கட்டுரைகள் எழுத்த காலத்தை கணிக்க முடியின்றது. எடுத்துக்காட்டாக ஆறாம் நூலவர் என்றும் தூணில் ஆறுமூலநூலவர் அவர்கள் என்றும் கட்டுரை 1958 ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டது என கணிக்க முடியிறது. இதேபோன்ற சித்தகளைக் கண்டுபிடித்தல் இக்கவிய உலகில் கிழக்கும் மேற்கும் என்றும் கட்டுரை மகாத்மா காந்தியின் கொள்கைக்குப் பின் எழுதப்பட்டது எனக் கூறலாம். அதிக் பண்டிதமணி "புகுட்டல் அத்தம் பொதிரிசைய அப் படியே தம்புகிறும்: ஒரு 'கோட்சே'யாக மாறுகிறும் (ப. 69) என எழுதி யுள்ளார்.⁶

கட்டுரைகள் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பத்திக், குறிப்பியில் ஏதோ குறிப்பிட்ட ஒரு காரணத்தின்கான எழுதப்பெற்று வெளியிடப்பட்டவை.

பண்டிதமணியை "பக்ஷேது சத்தர்ப்பயஸ்களிக் குற்றிணைம நோத்தி காலத் தோறும்... வெளிவந்த கட்டுரைகள் என ஒழித்து (ஆறுமுக நாவலர் ஸ்ரீஸூர) எழுதியுள்ளார். கட்டுரைகள் பத்திரிகை, சஞ்சிகை ஆகிய வற்றிற்கெத்ப அமைப்புப் பெறுதலும் உண்டு. இதேபோன்ற யார் யார் காரியப்பார்க்க, வாரிக்காரம் என மனத்தித்தொண்டு கட்டுரைகள் எழுதப்படுகின்றனவோ அதற்கெத்ப அவை அமைப்புப் பெறுதலும் உண்டு. இச்செய்திகள் மிகவும் பயனுள்ளவை. இச்செய்திகளின் பயன் பாட்டினைப் பண்டிதமணி உணர்த்திமுத்தமையாகப் போதும் சில நூல்களின் இத்தகைய செய்திகள் சிலவற்றை ஆங்காங்கு தமது ஸ்ரீஸூர போன்ற வற்றில் தந்துள்ளார். அவர் தமது காலத்தரித்தலைகள் என்னும் நூலில் உள் முகவுரையில் கட்டுரைகள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவை "கால இடக்கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டவை" என ஒப்புக்கொள்ளினார். மேலும் "வாசகவெளிதும் பத்திரிகைப் பரணவீதும் வெளிவருமைய புத்தக வடிவு எடுக்கும்போது, விநய அமைப்பிதும் பாணை நடைவிதும் மாற்றும் அடைய வேண்டும் என்பது எனது நினைவாய் கருத்த இக் கட்டுரைகள் பிறந்த நேகம் இருத்தபடி என்வித மாற்றமுமின்றி வெளி யிடப்பட்டிருக்கின்றன" எனவும் தமது கருத்ததைக் கூறியுள்ளார். பாரத நவமணிகள் என்னும் நூலின் முகவுரையில் பண்டிதமணி "இத்தத் தொகுதியில் வருகின்ற கட்டுரைகளில் முதல் ஐத்தும் காணொலி யில் தொடர்ந்து வந்தவை; மற்றவை பக்ஷேது சத்தர்ப்பயஸ்களிக் எழுதியவை" என்று கூறியுள்ளார். இலக்கியவழிமுத்தப்பதில் "புற இதழ்" எனவரும் ஸ்ரீஸூரையில் "சுருகேசரி, திணகரன், இலக்கண வானொலி நிலையம் ஆகியவை இப்புத்தகத்தில் விசை நிலங்கள், விசை முதல்கள்" எனக் கூறியுள்ளார். ஆயின் இத்தூத கட்டுரைகளுள் எது, எதளில், எப்பொழுது வெளிவந்தது என்ற விபரமோ எது கட்டுரைவாக, எது சொற்பொழிவாகப் பிறத்தது என்ற விபரமோ இல்லை. கட்டுரைகள் மாணவர்களுக்கென எழுதப்பட்டவைய என்பதைப் "புறஇதழ்" கூறவிடது. இலக்கியவழி திருத்தப் பதில் "சுருகேசரி, திணகரன், இலக்கண வானொலி" என்ற செய்தி நீக்கப்பட்டுவிட்டது. திருத்தப் பதில்மையப் பாய்ப்படுத்துவார்க்கு இடம், காலம் போன்ற செய்தி எதுவும் கிடைக்காது. பொதுவாக நோக்குமிடத்து இத்தகைய செய்திகள் அளித்து நிற்கின்றும் தமக்கு முழுமையாகக் கிடைப்பதாக இல்லை.

சித்தலைக் காலுதியும் என்னும் நூலில்வரும் கருவகு நுண்ணளிர் என்னும் கட்டுரை எப்பொழுது வந்ததாக எழுதப்பட்டது என்னும் செய்தியறியாது அதனைப் படிக்கும்போது சில கவககம் ஏறலாம். இக்கட்டுரை "சுருவகு நுண்ணளிர்" என்னும் பதிர்ப்புப்பத்துத் தொடருக்கு விளக்கமாக, நயம் கூறுவதாக தன்மைகொடா? அவ்வாறாயின் கொண்ட பொருளுக்கும் தொடர்புபற்ற கருத்துக்களை ஏன் கட்டுரையின் பிற்பகுதியில் (சித்தலைக் காலுதியும் ப. 43 - 57) கூறினார்? காரணதகர் அருளம்பலவ ளர் செய்திகள் (ப. 56) எதற்கு? இவை ஒன்றுமே அறியாது கட்டுரை மையப் படிக்கும்போது கட்டுரை அமைப்புப் புரிவதாக இல்லை.

சில கட்டுரைகளின் தலைப்பு காலத்திற்குக் காலம் மாற்றப்பட்ட ள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக இலக்கிய வழியில் "கவி கவியாகிரகம்" என்னும் கட்டுரைத் தலைப்பு யின்னர் "கவிஞன் என்னும் கவிஞனை" என

மாற்றப்பட்டுள்ளது. "கம்பலீய் பாவலர் பாடலாலை" என்னும் கட்டுரை "கம்பலீய் பாவலர் கவி" என மாற்றப்பட்டுள்ளது. ஒரே ஒரு கட்டுரைத் தலைப்பு மாற்றம்பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆறுமுகநாயகர் என்னும் துணிக் "நாயகவர் எழுத்தார்" என்னும் கட்டுரை இறுதியில் (ப. 30) "மத்தமொரு குறிப்பு" என்பதன்மீது "இக்கட்டுரைக்கு நாம் இட்ட தலைப்பை "காசம் பதத்தது" அதனை மாற்றி 'நாயகர் எழுத்தார்' என் திட்டனர் ஆலியர் கவி" எனப் பண்டிதமணி எழுதியுள்ளார். இவ்வாறு கூறியதாக இச்செய்தி முக்கியமானது, பலனுள்ளது என்ற உணர்வு பண்டிதமணிக்குப் பிற்காலத்தில் வந்தது என்பது தெளிவாகிறது. "கம்பலீய் பாவலர்" "கம்பலீய் பாவலர்" எனப் புணர்ச்சி இருவகையாக வந்தவையையும் கருத்திற் கொள்ள, மாற்றம் சிறிதெவ்வாயினும் பொருள்தர வல்லது இதன் அடிப்படையில் சில துட்பமான கருத்துக்களை, முடிவுகளைக் கூறமுற்படலாம். இவ்மாற்றம் பண்டிதமணியின் புணர்ச்சி முறைபற்றிய தோக்கைக் காட்டி நிற்கிறது. பொதுவாக இத்தகைய மாற்றங்கள் செய்தவையகிரிய காரணங்கள், முன்னுரை, முடிவுரை, வெளிப்பட்டுரை போன்றவற்றில் கூறப்படலாம். முடிவையாக, துட்பமாக ஆராய் வேர்த்து வேண்டிய செய்திகள் இங்கேயென்றும் கிண்காரும். மேலும் இலக்கியவழி முறை பதிப்பில் உள்ள கட்டுரைகள் "செய்தித்தகு தலைகள் அமைத்தும், சிலவற்றின் வாய்க்களைக் காக்களை அறவுக்கு வேட்டியும், வேண்டிய கைத்தியகு செய்து அரும்தகு விளக்கத்தொடு இதனைத் தொகுத்து வெளியிடுத்தியதிக் எனக்கு ஒரு சிறிதும் பங்கு இல்லை" எனப் "புற இதழிக்" பண்டிதமணி கூறியுள்ளார். கட்டுரைகளின் முடிவுகள் எங்கெங்கு என்பது மாற்றப்பட்டுள்ளதே பற்றி விவரமான செய்தி ஆய்வாளர்க்குப் பயன்படும். ஆயின், விவரம் ஒன்றாகே தெரியலாம். பண்டிதமணியின் மேற்காட்டிய குறிப்பு இலக்கியவழி நிகுத்தப்பதிப்பிலே இல்லை.

மேற்காட்டு ஆய்வுதுட்பத்தை நானும் பொற்றிய வேண்டுகிற்பின் அனைத்துநூற் கட்டுரைகள் பற்றியும் இத்தகைய செய்திகள் கூறப்படுதல் வேண்டும். கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நான்களை வெளியிட்டவர்க்கு முக்களை வெளியீறும் பொது ஆய்வு, ஆய்வாளர் இடர்பொரு என எண்ணலாம். அவர்கள் வகுக்காவத்திலும் இவற்றை மனங்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாகப் பண்டிதமணி இன்று இவ்வாறவிடத்த அல்லது கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வெளியிடுகின்றவர்களுக்கு பதிப்பாளிகள்க்கு ஒரு பெரும் பொறுப்பு உண்டு. அதிவு அமை உவமிற்கும் பொது என எறும்பொது ஏனை நான்களில் வெளிவரும் தரமான பதிப்புக்களொடு சரி உவ்வான சின்று பிடிக்கக் கூடியவகையில் நமதுநாட்டுப் பதிப்புக்களும் வெளி வகுதல் வெளிதும் விரும்பத்தக்கது. இவ்விய ஆய்வாளர்க்கு ஆதாரமாக சிற் பவை என்பதை மறத்தல் ஆகாது. செய்வன திருத்தச்செய்தல் வேண்டும் மேலும் பண்டிதமணியின் எழுத்துக்கள் அனைத்தையும், ஒலிப்பதிப்பிலே உள்ள சொற்பொழிவுகள் அனைத்தையும், இன்னும் அவரைப்பற்றி ஆதாரத்தொடு கூடிய செய்திகள் அனைத்தையும் நான் நான்கள் ஒன்றிலே பாதுகாப் பத்திடு ஏற்பாடு செய்ததும் பலனுடைத்தாம். நூற்றுண்டுகளைக் வந்த மரபுவழிக் கவலிமுறை - சித்திரமுறை - நமது நாட்டிலே பண்டிதமணி பொரு குருவகையில் சின்றுவிடுகிறது என்பதனை நாம் திரையில் கொள்ளும் பொது மேற்கூறிய ஆலோசனைகள் பயன் தெளிவாகும்.

பண்டிதமணியின் எழுத்துக்களை ஆராயும்போது இன்றைய உயர் கல்வி முறையாக எழும் சிக்கல் ஒன்று உண்டு. பண்டிதமணி பவநாதரவரின் ஆறாமாள் அறிவுடைமரபாகத் திகழ்ந்தார். ஆதலால் இலக்கியம், இலக்கணம் சமயம் போன்ற பல துறைகள் பற்றி எழுதிபுள்ளார். இன்று பக்கிளக் கரகங்களில் பவீன்று ஆய்வாளர்களாக விளங்குகின்றவர்களே பவ நாதரவரின் பவீந்தி உடைமொழி மிகமிகக் குறைவு. இவ்வீ என் ற துணிந்து சொல்லியிடலாம். குறிப்பிட்ட ஏதோ ஒரு துறையில் ஏதோ ஒரு நிற பகுதியில் ஆறாமாள் பவீந்தி பெறுகிற இன்றைய போக்கு. இக்கப் போக்கு சிறிய சிறிய பகுதிகளில் திபுணர்களை ஆக்குவது ஆகும். இத்தப் போக்கினை மருத்துவம் முதலிய அறிவியற் துறைகளிலும் காணலாம். இப்போக்கிலே சில இடத்து ஆய்வு கூட்டு முயற்சியாக அமைதல் இன்றியமையாததாகிறது. பண்டிதமணியை ஒருவரே நிறர் துணியின் தி குறையாமாள், துட்பாமாள் ஆராய முடியுமா? தடை இல்லை. ஆயின் ஆய்வாருக்குச் சங்க இலக்கிய அறிவு, சங்கம் முதலிய காலத்து இலக்கிய அறிவு, பக்தி இலக்கிய அறிவு, உட்பியங்களில் பவீந்தி, கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம் ஆகியவற்றிலும், தனிப்பாடல்களில் தும், சித்காலத்தத் தாயுமானவர் போன்றோர் பாடல் முக்கலி தும், தாவனர், நாவனர் காணல் பற்றியும், இலக்கணம் பற்றியும், சைவ சித்தாத் தம் வேதாத்தம் பற்றியும் தங்க அறிவு வேண்டும். திறமையான ஆய்வு செய்வதற்குத் தற்காலத்து இலக்கியத் திறனும் குறை. மொழியியல் நோக்கு என்பனபற்றியும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். இத்தகுசிகளை ஒரு வகீடத்துக் காணமுடியுமா என்றல் அப்படி யாரும் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. என்றமே இருக்கமுடியுமாள் என்பது கருத்தன்ற. இது இன்றைய குறை. தனித்தனி ஆய்வாளர் எதிர்தோக்குக் சிக்கல். எனவே முழுமையான ஆய்வுக்கு ஆய்வாளர்களின் கூட்டு முயற்சி அகவது துண வேண்டத் தாயது.

VI

பண்டிதமணிக் கு தூல் எழுதுவதில் தயக்கம் இல்லாமாள் இருத்தது (சைவ தந்திரசிகளைக் குகவுரை). எனினும் மிகப்பல கட்டுரைகள் இன்று தூக்கணாடுபுள்ளன. இத்த தூக்களின் இத்தகைய பிறப்பால் ஆய்வாளர்க்குச் சில சிக்கல்கள் உண்டு. கட்டுரைகளில் வெவ்வேறு பொருள் போப்படுகிறது. ஒரே பொருள் பற்றிய கருத்துக்கள் கட்டுரைகளில் ஆக்காக்கீட வரவும் காண்கின்றோம். கட்டுரைகளை எழுதும்போது திட்டம் என ஒன்று இருத்ததாகத் தெரியவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, நாவனர் பற்றி இரு தூக்கள் உள். ஆயினும் கந்தபுராண கலாசாரக் கட்டுரை களிலும் நாவனர் பற்றில் பரக்கப் போப்படுகிறது. எனவே குறித்த ஒரு பொருள் பற்றிய கருத்து வளர்ச்சியைக் காணுதல் சிக்கலாகினை அமைபும். தனித்தனி கட்டுரைகளில் வரும் பொருளை ஆராய்ந்து பின்னர் பல கட்டுரைகளில் வரும் ஒரே பொருள் பற்றிய கருத்தைத் தொகுத்து பல் வேறு திணியில் ஆராய்ந்து கருத்து வெளியிடுவது எளிதான காரியமன்று. தூலின் ஒட்டுமொத்தமான கருத்து, கருத்தையப்ப, குறையிடு ஒருமையப் பாடு எனக் காண்பது சிக்கலாக உள்ளது. இய்வாறு காணமுயல்வதைக் கட்டுரைகளில் பின்னும் பின்னும் கூறப்படும் ஒரே கருத்துக்கள் குறுப்புகள்

நம் பண்டிதமணிய இக்குறையை நன்கு உணர்ந்தவர். அவர் "கட்டுரைத் தொகுப்பாகியிருப்பதனால் ஒரு கட்டுரைவியல் வந்ததொன்று. மற்றும் கட்டுரைகளிலும் வரும். அவ்வணம் வருவது அவ்விடத்துக்கு இத்தியவையாததாயும், பின்னும் பின்னும் பயனாகு சித்திக்கு மனதில் இருக்குவதற்கு உரியதாயும் இருக்கும்" (ஆளுமுந்நாயகன் முன்னுரை) என்றார். ஆயின் பண்டிதமணியின் விளக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்துக்கள் கட்டுரைகளில் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படுவதற்குக் காரணம் ஒருங்குபெற்ற இடம்பிழைமையும் எழுதுபவரது முன்னர் எழுதியதை ஏறக் கருத்தும் கொள்ளாமையேயாவும். திட்டமிடுவதன் மூலம் கூறியது கூறாத் தவிர்க்கலாம். சில இடத்துக் கூறிய கருத்தைப் பின்னர் மீறிது மாற்றியும் கூறியுள்ளார். எது சரிபெயரக் கொள்ளலில் சிக்கல் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக திருவாவடுதலை ஆதிக்கத்தில் நாவலருக்குச் செல்வப் பட்ட கௌரவத்தைப்பற்றி எழுதியுள்ளார். ஒரீடத்தில் "ஒருமுறை ஆசை சம்பிரதாயத்துக்கு மாறாக, உயிரமணிய தெய்வச் சான்று செய்து நாயகரை ஏறிவிட்டதுமூண்டு" (ஆளுமுந்நாயகன் ப. 56) எனவும் மற்றுமொரீடத்தில் "திருக்காவலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதலைப்பாதிக்கச் சான்று நாவலருக்கு மயிலாகத் செல்வவும் என்னியது" (ஆளுமுந்நாயகன் ப. 62) எனவும் எழுதியுள்ளார். இரண்டையும் ஒருங்கே சேர்த்துக் கூறது யிடுத்து ஒப்பொன்றாக வேண்டியது இடத்தில் கூறியமை குழப்பமாக உள்ளது.

சித்தலைக் கவந்தாயும் எழுந்த நூலின் முற்பகுதியில் 'சித்தலை கவிச் சாரம்' எனத் தரப்பட்டுள்ளது. இதில் தரப்பட்டுள்ள சில கருத்தை மூலக்கட்டுரைவியல் காணோம். ம. பொ. சி காரைக்காளம்மையார் பற்றிக் கொண்ட கருத்தைதான் அதற்கு சாரத்தில் பண்டிதமணி கூறிய விமர்சனத்தையும் மூலக்கட்டுரைவியல் காணோம். காரணத் தெரியவில்லை.

கட்டுரைக் கருத்துக்களைத் தரும் முறைகளாலும் சில சிக்கல்கள் எழுகின்றன. சில கட்டுரைகளில் கருத்துக்களை வரிசைப்படுத்திக் கூறாமல் ஒரு ஒருங்கு முறையைக் காணோம். கட்டுரைப் பொருளுக்கு நேரடியாகத் தொடர்பற்ற கருத்துக்கள் - இக்கால நோக்கில் குறிப்புக்களாகவோ அடிக்குறிப்புக்களாகவோ வரத்தக்கவை - கட்டுரைவியல் பாற்பட்டவை யாக வருகின்றன. இவற்றைக் கட்டுரைவியல் பிரதான கருத்துக்களினின்று வேறுபடுத்திக்கொள்ளத் வேண்டும். இவ்வப்பென்றும் கட்டுரைவியல் மூலிய கருத்தைக் கிரகிப்பதில் குழப்பம் ஏற்படலாம். இத்தகைய கருத்துக்களைப் பண்டிதமணி சில கட்டுரைகளில் இடைவிடையே அடுக்குகளை அவைத்து வேறுகவும் வைத்துள்ளார்.

அத்தபுராண காரசாரம் என்றும் கட்டுரைவியல் நாவலரின் விளக்க விவரணம்பற்றிப் போகர் பண்டிதமணி அன்று நடைபெற்ற புறச்செயல்கள் ஆகியவற்றை வித்திதோதினாரெயன்றி விவரக்கிளவ உரைகையக் கூறி இரசித்துக் காட்டவில்லை. விவரக்கிளவ உரைவியல் திரும்பக்கொடு கட்டுரைவியல் எடுப்பார்க்கப்படுவது; கட்டுரைவியல் உயிராவது. ஆரவார வருணனை வித் விவரக்கிளவாய் பொருளை மறத்தல் ஆகாது.

"சித்துவயிராமணி இவ்விய ரசினையில் இரசனைகளை எடுத்துக் கட்டுரைவியல் - சடுசாடுபு இவ்வாதன்" (ஆளுமுந்நாயகன் ப. 1) எனக்

உதய பண்டிதமணி இக்கணங்களுக்கு தாமஸரே கருகாடுபு இன்னதவர் என சிறுபித்து விடுகிறார் (ஆளுநரதாயவர் ப. 2 - 3). இத்தகைய உற்றுக்கள் அதிசயம் அடும்படைவிக் கொள்கின்றன, தாவளர் பெருமையை, புலனற நிலாட்டுவதற்கு இவ்வாறு உதவது ஒரு உத்தமனைக் கொள்ளினும் ஒன்றுக்குப்பின் முன்போலத் தோன்றலாம்.

VII

இவ்விய இவக்கணம்பற்றி மரபு வழியில் நின்று எழுதவது ஒரு முறை; புதிய முறையில் நின்று எழுதவது வேறு ஒரு முறை. மரபுவழி கருணை பெரும்பாலும் அச்சுப்படைவணமாய் மொத்தத்தவாசலிவா னாற்றதனானோ முறையே விருப்பு நிலையினம் வேறுபு நிலையினம் எழுதலாம், மரபு வழியில் காலிய அதிஞர் மணம்போன போக்கில் சில கருத்துக்களை விடாப்பிடியலாய் பிடித்து நிதம்பர். ஏன் என்றும் "ஆறு அப்படித்தாம்" என்று கூறும் நிலையில் நிதம்பர். காரணம், கான்று ஆவிய வந்ததற் பெருகப்படுத்துவதில்லை. புதிய முறையிலே அதிசயம் அடும் படைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. புறநிலை தோக்கு நிலைதாக்கி நீக்கும், காரணம், கான்று ஆவியவை போண்படும் இக்க இரு முறைகளும் ஒரே இடக்கு ஒத்துப்போவது அருமை. இக்க இரு முறைகளினும் கருத்துக்களியை மட்டுமன்றி மொழிப்பிரயோகத்தினும் வேறுபாடு இருக்கக் காண்கின்றோம். மரபுவழியில் சில இடத்து மொழிப்போதும் ஒன்றுகவும் எழுதினவர்தம் அடிவழிசத்திற் கருவிய பொருள் வேறுமுறையையும் இருத் திகக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக "அகலா ஒப்பாரும் மிக்காரும் இவர்" என மரபுவழியில் எழுதுவார்கள். பொருள் உடறு என்றும் "அவர் பெரிய அதிஞர்" என்பர். புதிய முறையில் இத்தகைய இடம் அளிப்பாடுண்டு. மொழிப்போதிலே பொருள் எனக் கொள்ளப்படும், அதிசயம் அடும்படை விக் தடைபெறும் ஆவியிலே ஆவியு மொழி என ஒன்று போற்றப்படும்.

பண்டிதமணி மரபுவழி தமிழ் பவீசுறவர். ஆதலாக அவரிடம் மரபுவழிப்பிட்ட சித்தனை இருப்பது விவம்பான்று. இக்கள ஒரு நிலையில் வைத்து ஆராய்தல் வேண்டும். ஏனைய பண்டிதர்மார் பவரிடம் காண முடியாத மரபு வழிப்படை புதுமைபும் அவர் சித்தனைவிக் உண்டு. இது விவம்பி. இதனை வேறு ஒரு நிலையில் வைத்து ஆராய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு புதுமைபும் புதுமைபும் ஒரக்கள இருப்பதை ஒருக்களே ஆராய்தல் சிக்கலாகும் என்பதில் ஓயலிண்டு. பண்டிதமணியிடம் காணப்படும் புதுமை புதுமை ஆவிய இரண்டினும் ஒருவரைக் கட்டினா கணவாட்டர் தோள் தவது ஆவ்வாளர்க்கும் பெரும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இரண்டிக் ஁து, கங்கு, ஏன் எனக் கண்டுகொள்வது சிக்கலாகின்றது. அதிசய வளர்ச்சியில் புதுமைவை வசப்பெற்றவர் எழுத்துக்களில் புதுமைவிக் உதய இடங்களில் புதுமைவையே காணும்போது தமது உண்மை தடுகாறுகிறது.

பண்டிதமணி சில விஷயங்களில் உணர்ச்சி மேலிட்டினும் விவா பட எழுதியுள்ளார், ஆயினிலே உற்பனைக் கவிஞர் போலவும் மாறியுள்ளார். சில இடத்து கருத்தினும் மொழிப் பயன்பாட்டினும் தடுதிலே பிதற்றின் றார எனக்கூட எண்ணத் தோன்றுகிறது. சரி, பிழை, கான்று, கருத்து வேறுபாடு என்பனவற்றைக் கருது மறுத்தாரா என எண்ணத் தோன்றுகிறது. இக்கு அவர் கருத்துக்கள் விவயற்றதர் சித்திப்போம்.

“பொன்னம்பலபிள்ளையின் முன்னிலையில் கவிஞர்கள் வந்து வந்து குழுமுயலர்கள். ஏற்ற ஏற்ற முறையில் வரிசையறித்து மதிப்புக்கொடுப்பார் பொன்னம்பலபிள்ளை. அவர் கொடுக்கும் மதிப்புப் பக்கவிலக்களும் கொடுக்கும் மதிப்பீறும் மேலானது” (சித்தலைக் களஞ்சியம் ப. 221).

“பொன்னம்பலபிள்ளையின் காவிய ரசனைகளைக் கண்டவர்களைப்போ கேட்டவர்களைப்போ கண்டவர்கள் கூட இக்காவத்துச் சாதாரண ரசனைகளையும் கவிதைகளையும் கவிமையாட்டார்கள்” (சுதமுரணனை களாரம் ப. 32).

“ஒளையவாரும் திருவள்ளுவகுந்தரமே உவகத்தின் இரு கண்கள்” (கம்ப. 26).

“1879 ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் சுந்தரர் குழுமுயலத் தினத்தில் நாவலர் தமது இறுதிப் பிரசங்கத்தைச் செய்தார். ‘மும்பத்திரண்டு எருடகாலம் உங்கள் ஏச்சையும் பொறுத்துக்கொண்டு பிரசங்கத் செய்துயர் தேன். இனி ஒருவரைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள்’ என்று தம்மையும் சுந்தரர் சொன்னார். அதனைக் கேட்டுச் சுவர்கள், தூண்கள் என் றிவையும் கண்ணிர் சொரித்தன” (சுதமுரணனை ப. 72).11

“இராம வடிவான பரத சத்துருக்கர்கள் பச்சையப் பசும் பாவகர்கள்; அவர்கள் பாடல்கள் அவிச்சப் பூமியும் மிருதுவானவைகள். அவர்களுடைய மொழிவயர் செலிக்குத்த பிரகுதான்.

குழமினிது ஸுழிமிது அன்புதம் மக்கள்
மழிச்சொத வேரைதவர்
என்ற பாட்டு சுந்தரது. “(கம்ப. ப. 47)

என்றெல்லாம் பண்டிதமணி எழுதியுள்ளார். “ஏற்ற ஏற்ற முறையில் வரிசையறித்து மதிப்புக் கொடுப்பவர் பொன்னம்பலபிள்ளை” என எழுதிய பண்டிதமணி தாம் அச்சுறி நிற்றாது உணர்ச்சிவசம்பட்டு மக்களாகம் ஆங்கில பாடல்களில் அன்று படிப்பித்த திரு. இரத்தினசையாபதி உபாத்தியாயரைக் “கவிதமேதை” (சித்தலைக் களஞ்சியம் ப. 233) என்று வரிசைத்துள்ளார்.

மேலும், நாவலர் வரலாறு எழுதியவர்பிது தமக்கு சுந்தரமேயுத்தையும் தாமே நாவலர் வரலாற்றை எழுத முயன்றதையும் பின்னர் அதனைக் கவிட்டதையும் பற்றிப் பண்டிதமணி எழுதியதைக் (சுதமுரணனை நாவலர் ப. 139 - 141) சுருத்திற் கொள்க. நாவலர் பெரியபுரானை சூனம் எழுதத் தொடங்கி காவரக்கொண்டமையார் பற்றி எழுதாது நிற்றதுபற்றிப் பண்டிதமணி தரும் விளக்கங்களைச் (சித்தலைக் களஞ்சியம் ப. 155) சுரபற்ற நினைவில் ஓர்சு.

நாவலர் வரலாற்றை எழுத விருப்பியும் “நாவலர் அவர்களைப் பற்றி ஒன்றுக்கு சொல்லமுடியாத” (சுதமுரணனை ப. 141) என்று முடிபுண்டிய பண்டிதமணி நாவலர்பற்றிப் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அவற்றை அப்பப்பிபாதுதான் எழுதினார். ஒரே சமயத்தில்

நாவலர இயல்பைப் பற்றிய முழுமையான ஆராய்ந்து ஒரு தரம் எழுத விரும்பவில்லைப்போலும். அவர் தன்னை எழுதியிருக்கலாம். எழுதும் ஆற்றல் அவருக்கு இருந்தது என்பதில் என்னையும் ஐயமில்லை. திரு. த. கணபதிமீன் எழுதிய ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் (1916) விஷயக் கிராமப்பற்றியது என்றும் கைகரத்தின உபாத்தியாயர் எழுதியது (1882) காலக் கிராமப் பற்றியது (ஆறுமுகநாவலர் ப. 87 - 88) என்றும் மதிப்பீடு செய்து கண்காணப்பெற்றும் ஆறுமுகநாவலர் என்றும் கட்டுரைகள் நாவலரது எழுத்துக்களை ஐந்து பிரிவாக வகுத்துக் காட்டும் பண்டிதமணி ஆறுமுகநாவலர் பற்றித் தாம் எழுதியவற்றைத் திட்டமிட்டு வகைசெய்து குறியிட்ட ஒரு காலத்திலேயே எழுதியிருப்பாராவின் அது பெறத்த ஆய்வாக அமைந்திருக்கும்.¹² நாவலர் பற்றிய கர்ண பரம்பரைக் கதைகளைச் சரித்திரத்திற்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளாது நாவலரின் எழுத்துக்களையும் நாவலர் பற்றி அவர் காலத்திலேயே பிறர் எழுதியவற்றையும் தேடி அவற்றைத் தக்க ஆதாரங்கள் எனக் கொண்டு சரித்திரத்தைப் பண்டிதமணி சிவநேயனும் பின் அமைத்துத் (re - construct) தந்திருக்கலாம். கர்ணபரம்பரைக் கதைகளைத் தனியே திரட்டிக் கந்திருக்கலாம். இரண்டும் பரஸ்பரமையாக அமைத்திருக்கும்.¹³ ஆயின் நாவலரைப்பற்றிப் பகலிஷயக்களை எழுதிய பண்டிதமணி நாவலரிடத்துப் பக்திப் பரவசத்தில் ஓர்வெண்மையாகப் போலும் இறுதியில் "நாவலர் அவர்களைப்பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாத" என்ற முடிவுக்கு வந்தார். அவர்களைப்பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாத என்னும் கட்டுரை இறுதியில் நாவலர் எழுதியவற்றிலிருந்து நாவலரின் ஆளுமையை ஓரளவு பிரதிபலிக்கும் பத்திகள் சிலவற்றைத் தூர்வோர், பகலும் முதலிய விபரங்களினாலு மேற்கொள்ளாத தத்து "இயைபுப்பட்டவர்களைப் பற்றி எம்மனோரால் என்னதான் சொல்ல முடியும்" (ஆறுமுகநாவலர் ப. 116) என்று தாம் சரித்திரம் எழுதாமல்க்கு விளக்கம் கூறுகிறார்.

முன்னர் பண்டிதமணி பெரியபுராணக் கதைகளைப்பற்றி எழுத ஆசையுண்டுப் பின்னர் அந்த எண்ணத்தைக் கைவிட்டு "கதை வேறு படாமல் ஒரு அகராத்ததைக்கூட மாற்றி அமைக்கிறதற்கு எனக்கு எவ்வித அதிகாரமும் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்து சேர்ந்தேன்" (ஆறுமுகநாவலர் ப. 128) என்றார். பக ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை இக்காலத்துக்கு ஏற்றவாறு எழுதவேண்டும் என்ற பண்டிதமணியின் ஆய்வுணத்தை ஒரு நிலையிலும் அந்த ஆய்வுகள் எம் பக்திப் பரவசத்தால் மறைவதை மறந்து நினைவிலும் இங்கு காண்கின்றோம்.

மேலும் இலக்கிய வரலாறு, மொழி, மதம் பற்றிப் பண்டிதமணி கூறியவை சில கருத்துக்களையும் இன்றைய ஆய்வுநிலையில் சரியென ஏற்றுக்கொள்வது சிக்கலாக உள்ளது. சில எடுத்துக்காட்டுகள் பின்வருமாறு.¹⁴

"எங்கள் செய்வுங்கள் என்று கவனோரும் ஒப்புக்கொள்ளுபவைகள் எட்டுத்தொகை நூல்களேயாம்" (சித்திரைக் களஞ்சியம் ப. 42)

"ஆரியரும் தமிழரும் தந்தையும் தாயும்" (சித்திரைக் களஞ்சியம், ப. 96)

- “ஆரியம் அதிசு தடை, தமிழ் அன்பு தடை, காரியம் ஒன்றே”
(சித்திரைக் களஞ்சியம் ப. 97)
- “தடை வேறுபாட்டால் பாசனது தனிதம்யட்டது: ஆரியம் தமிழ்:
உண்மையில்; அத்தமிழம் ஏகம்” (சித்திரைக் களஞ்சியம் ப. 97)
- “ஆரியமும் தமிழும் ஒரு சாதிவார வரங்கிய இருவேறு பாசனுகள்
ஒன்று ஆண்: ஒன்று பெண். தடைவேறு. பொருள் ஒன்று”
(சித்திரைக் களஞ்சியம் ப. 99)
- “பொருள் பிறழ் தடைபிறழும். தடைபிறழும் புத்திரைக் பொருள்
புதியபுதிய பாசனுகள் தோன்றும். அவைதாம் எண்ணின்”
(சித்திரைக் களஞ்சியம் ப. 99)
- “பரிசுத்த பாசனுகள் - மூல பாசனுகள் - இரண்டே. அவை
ஆரியமும் தமிழும்” (சித்திரைக் களஞ்சியம் ப. 99)
- “பிறழ்வுப் பெருக்கம் பிழைவதற்கும் ஆராய்ச்சியை, அறிவும்
அன்புமான ஆரியம் தமிழ் என்னும் ஒருமையி பாசனுகளைத்
தொடர்பற்ற இருவேறு பாசனுகளைக்கிட்டுடன்”
(சித்திரைக் களஞ்சியம் ப. 103)
- “புத்த சமண ஆறம் அறத்துக்கும்புறம்: ஆறம்புறம்”
(சித்திரைக் களஞ்சியம் ப. 107)
- “அறத்துக்கும் புறம்பான சிவசித்தாமணி, சிவபெடுகாரங்கள்...”
(சித்திரைக் களஞ்சியம் ப. 110)
- “சங்கம் புலவர்ணியே சமண பெண்தந்திரமும் இருத்தாரகனெம்
பது எட்டுணையும் பொருத்தமற்றது”
(சித்திரைக் களஞ்சியம் ப. 112 - 112)

பண்டிதமணி சிவபெடுகாரம் அறத்துக்கும் புறம்பானது எற்றுர்
கண்ணி வழிபாடு செய்வவர்களைச் சிவத்துரோகிகள் என நினைவர்
கூறியதைப் போற்றித் தமது நூலில் (அந்தப்புரண கவசாரம் ப. 81)
மேற்கொள் காட்டியுள்ளார். ஆவின் பண்டிதமணி தமது முனித்த வயதில்
ஆத்திய வானொலிப் பேச்சொன்றில் ‘தினம் தன்றம் பிறர் தர வாரா’
எனும் அறத்திற்கு விளக்கம் கூறும்போது சிவபெடுகாரத்திடுகிற்று மேற்
கொள் காட்டி, கண்ணியை ‘தெய்வக்கண்ணி’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்
(அதாவது சித்திரை ப. 97). இதனை ‘மனமாதம்’ எனக் கொள்வதா?
அவ்வாறாயின் அதற்குரிய காரணம் தெளிவாக இல்லை.

VIII

ஆய்வு வளர்ச்சியால் காலத்துக்குக் காலம் கருத்துக்கள் மாறுவது
உண்டு. மதம், ஆறம் பற்றிய நோக்கு மாறுகிறது. அவை புழப்புது
விளக்கம் பெறுவதும் உண்டு. ஒன்றின் மீதுள்ள கிருபியம் காரணமாக
மற்றொன்றின்மீது ஏற்படும் வெறுப்பு விளக்கப்படுகிறது. சமநாமகத்திம்
கருத்து வேறுபாட்டிற்கு இடமளிக்கப்படுகிறது. கருத்து வேறுபாடு கற்றுப்பெ

உண்டாக்காவண்ணம் பொறித்துள்ளது. இது ஒருவகைத் தர்மம் என உண்ணப்படுகிறது. ஒருவேளை நிலையை விடுத்துப் பரத்த நிலையில் விஷயங்கள் ஒழியும்படிச் சித்திக்குக்கப்படுகின்றன. மனீத அடம் ஶாது, இலக்கியம் எனப்படுவது ஶாது பொன்றவை இன்று உலகமாவிய நினைபிசிய போய் படுகின்றன. இவற்றிற்கெத்ப ஆறின்கள தம் கருத்துக்களைப் பக்குவப் படுத்திக் கொள்கின்றனர். ஆயின் பண்டிதமணியின் கருத்துக்கள் மெய்நறறுதி வாய்த்தனவாக, மரத்தற ஒடியாதனவாக அமைத்துவிட்டன. இது மட்டுமன்றி, தாம் கொண்ட கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்துடைபோரைக் கண்டித்துக் கிண்டல்களெழும்பாய்கு பண்டிதமணியிடம் காணப்படுகிறது. இவற்றிற்குக் காரணம் ஒருவகை விருப்ப வெறுப்பா என வண்ணத் தெரந்துகிறது.

இங்கு சித்தனைக் கண்டுபிடித்திரே சீவகசித்தாமணி என்றும் கட்டுரைவில் (ப. 58 - 67) வகுந் கருத்துக்களை நிலையிற் கொண்க. சீவகன் தறவு, இத்திரன் தறவு, அருச்சுனர் தறவு, புத்தலின் தறவு, திராட்டகைய ஶும் கட்டாத நிலின் தறவு - ஆத்தனையும் பொய்த்தறவுகாரம்¹⁵ இவை களைவி மக்களொடு கோபித்துக்கொண்டு சிவர கடுச்சாமம் புறப்படுகிறது போன்ற பொய்த்தறவுகளாம். இக்கட்டுரைவில் காவியம் இலக்கியம் என வேறுபாடு செய்து சீவகன் பொய்த்தறவைப் புனைந்து கூறுவதா க் சித்தாமணி ஒரு காவியமாவதன்றி இலக்கியமாகாது என்றும் "கண்ட கேட்ட பொருளை கைத்துக்கொண்டே ஆப்பொருளின் பொய் மயக்கவை வெளிப்படுத்தி, ஆதன்முண்மெய்ப்பொருளைக் காணும் முகமாக தாம் செய்தாம் அது இலக்கியமாகும்" (சித்தனைக் கண்டுபிடிம் ப. 62) என்றும் விளக்கியுள்ளனர். பண்டிதமணி தாம் கொண்ட கருத்துக்கு ஆதாரமாக நாவன், சேக்கிழார் போன்றோர் கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளார். ஆறாறுக நாவன் தமிழ்ப்புணை என்ற கட்டுரைவில், இலக்கியவரிசையில் சித்தாமணி முதலிய காவியங்களைச் சேர்க்கவில்லை என்றும் இக்கருத்துக்கள் தாம் கொண்ட புதிய கருத்துக்களும்கண்; ஶாற்பொணக் கருத்துக்களும்கண் - ஆறும் சேக்கிழார் முதலிய மகான்களின் கருத்துக்கண்; தாய்நாட்டுக் கருத்துக்கள் உடைய கருத்துக்கள் என்றும் எழுதியுள்ளார். ஆதாரமாகக் காட்டப் பட்டோர் அனைவரும் மரபு வழியில் கருத்துக்களைப் பேணியவர்கள்.

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதவர் ஶரபுவழியில் தமிழ் பவீன்றவர். ஆயின் பண்டிதமணியோடு புதுமைமையவும் ஏற்றவர், சாமிநாதவர் புதுமை வாகக் கொண்ட கருத்துக்களைப் பண்டிதமணியால் ஏற்றுக் கொள்ளமுடிய வில்லை. சித்தாமணியைப் பாராட்டி, கருதிய ஶவர் அவர்களைப் கற்றிப் பண்டிதமணி கூறுவதைக் கருதுக.

"டாக்டர் ஶவர் அவர்கள் உமாபதிசெத்தின் அருப்பெருமைகளை உணர்த்தவர்கொள்கிறுத்தும், ஶாதிஷ்டவசமாகப் பொய்யே கட்டி உடத்திய சித்தாமணியென்றும் தமக்கொணர் தாம் விருப்புலது தமிழ்ச் சுவை, சேத்தனை, பொருட்டனை" என்று தடித்த எழுத்தின் உரைத்திட்டார்கள்.

தவீந்த தாத்தா இப்படி உரைப்பாராயின், பொய்ய்மைபிற் கவை காண்பாராயின், இவீத் தாய்நாட்டு நிலையை ஆராய்வதிற் பவனிய்கி, பொய்ய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைக் கருக்குவது புதுமைமாமன்றி புணை

ஆகாதே. தாய்நாடு செங்குக்கும் வெயில்கத்திற்கும் சமரசம் பண்ணிச் சாய்லார் பண்ணுகின்றது. பொருளைப்பற்றிய சித்தனைப்பற்ற எதிரண கவிஞனும், தெய்வப்புவைர் திருவள்ளுவரும் இன்றைய தாய்நாட்டுக்கு ஒரு பண்டத்தாயர் (சித்தனைக் கனஞ்சியம் ப. 67) என எழுதியுள்ளார்.

"சங்கப் புலன்கள் சான்றோர்கள். அவர்களுக்கே சமன் பெண்தந்திரமும் இருந்து தமிழாராய்ச்சினர்கள் என்று எழுதிவிட்டும் போய்விட்டார்கள் டாக்டர் ஐயர் அவர்கள். சுபத்தியம் பிடித்த தூங்கும் புனித்தகாடி செய்மென்ற வேண்டிய அந்த எழுத்து இன்னதற்குச் செய்கிறது" (சித்தனைக் கனஞ்சியம் ப. 111 - 112) எனவும் எழுதியுள்ளார்.

"பயணத்தி ஒரு சமணர், நம்ம முகத்தத்தரும் நன்னூல் செய் யப்பட்டது. அது எத்தனைபோ இவகவியல்களையும் விழுந்திக் தொக்கம் பிவத்தையும் வழக்கஞ்சி செய்விட்டது. நம்மன்கள் நமக்கென ஒன்று இன்னாதவர்கள் ஆணர்கள். சாத்ததன் வண்ணமாய் நடுக்கடிகெ தத்தல்க்கிள்ளார்கள்தொக்கமாய்ப்பி துணை உணரக்கொள்க கொண்ட தமிழ்நாடு இன்றைக்கு. ஒரு தூக் தொக்தினும், அதை மீடுவச்ச நாடு ஆகிய பிதநாடு மதிக்க வேண்டும் என்பதற்கு" (சித்தனைக் கனஞ்சியம் ப. 111) எனக் கூறியதையும் குறிப்பிற் கொள்க¹⁶.

"நாயன் அவர்களுக்கு நம்ம இய்கிவிஷ வரும். அந்த நாட்டினிக் எந்த உத்தியோகமும் பெற்றிருக்கலாம். சட்டசபைக்குக் கூடப் போகிக் கலாம். கொஞ்சம் அரசாங்கத்தை அணுகுது வைத்திருக்கலாம். இப்போ றது சாமிநாதையர் பெற்ற பட்டல்களுக்கு மேலே பெற்றிருக்கலாம். என்ன விக்கவேலை செய்துவிட்டார்கள் போல்கள்" (ஆறுமுகநாயன் ப. 148) என எழுதியதையும் குறுதுதல் வேண்டும். வேறோர் இடத்திக் இண்டல் செய்வதற்கு இத்தியம் பேச்சுத் தமிழைக் கவலாண்டுள்ளார். பண்டிதமணி வரணும், முடியுணும் ஆகிய சொற்களைக் கவலாண்டுள்ள எதக் காண்க (ஆறுமுகநாயன் ப. 149). "கடல் கடக் கொடுப்பதிலும் குகலாண நையாண்டி பண்ணுவதிலும் பண்டிதமணி பெர் பெற்றவர்" எனக் கணசெத்திராதன் (முன்றவது கண் ப. 37) கூறியது இக்குறிக் விற்ற குறுமிறது. கணசெத்திராதன் இதனை ஓர் ஆற்றல் என்பே தண்ணிலார் போலும்.

அண்மைக் காலங்களில் எழுந்த இன்கவிய வர வற்றது தூக்கல் சித்தாமணிக் கு அளிக்கும் இடத்தைக் குறுதும் போதும், சமணம் பற்றிக் குறுதது நன்னூல் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும்போதும், சங்கப் புலன்கள் பெயர்களில் பெணத்த மதச் சாசுபுடைய பெயர்கள் இருக்கின்றபோதும் பண்டிதமணி கூறிய குறுத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்வது சிக்கலாக உச்சுது. ஓடீடத்து "ஏற்ற பாணை நடை கவலாணெண்டும்" (சுத்தபுராண கண சாரம் ப. 38) என்று பண்டிதமணி கூறியுள்ளார். ஆயினிலே ஏற்ற பாணை நடை கவலாணைவிடத்து சிக்கல் தொன்றும். ஐயர் அவர்க்கி மறுத்துக் கூறும்போது பண்டிதமணி கவலாணும் மொழியும் மொழிநடை யும் ஒருவகைக் காரும்பயையும் இண்டலையும் காட்டுகின்றன என்பதிக் ஐயமில்லை. குறுத்துக்களை ஏற்காது நக்க காரணக்கல் காட்டி மறுப்பது ஒன்று; அதனை விட்டு அகிவது அதனோடு காரும்பயையும் காட்டித்

தனது மனநிலையையும் காட்டிவிடுவது வேறொன்று. ஆய்வு பற்றற்ற நிலையில் தடைபெறுவதற்குள் சிக்கல்தான்.

இலக்கியம் தமிழிய மட்டுமன்றி உலகமொழிகள் பண்பற்றீதும் உண்டு. இலக்கியம் என்பது மாறு எனத் தமிழ்ச் சித்தனை இருபொது போல பிறமொழி, கணசார அடிப்படைமீதும் உண்டு. இலக்கியம் பற்றி உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய பொதுமையான சித்தனை என ஒன்றை எண்ணும்போது பண்டிதமணியின் நிலைப்பாடு பழைய நிலைப்பாடு ஆகும். சித்தனை வளர்ச்சியிலே பழையகருத்துக்கள் பண்பற்றதை நாம் இயாகும்பண்ண வேண்டிய நிலை உருவாகிறது ஆச்சரியமன்று. இலக்கியத்திலே மட்டுமன்றி மொழிமையம் பொறுத்தவரையிலும் இத்திலை உண்டு. மாற்றம் என்பது பண்பற்றிக்கும் பொறுதலானது. சமயம் புத்திய கருத்துக்களும் தீவிரபடி தீர்ந்தென என்று நடைமுறையில் உள்ள சுவைக்கதை மார்த்துக் கொல்ல முடியவில்லை. இதுபோன்றதே கணசாரமும். பழையநிலை வரலாற்றின் மாதப்பட்டதாமி விடுகிறது. நடைமுறையில் இக்காதலாமி விடுகிறது. நாம் அதனை விரும்பாமல் இருக்கலாம். ஆயினும் மாற்றம் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கிறது. இந்த மாற்றத்தால் இருத்தது இக்காலம் போகிறது என்று அஞ்சவேண்டியதில்லை; கவலைகொள்ள வேண்டியதில்லை. தொடர்ச்சி இருக்குமென்பே இருக்கிறது; இருக்கும்.

நாவலர் பெருமானை ஆதிதூர்கள் தம் ஆய்வினை செய்வது கோணத்திலிருந்து மார்க்குள்ளார்கள் என்பதனைப் பண்டிதமணி உணர்ந்துள்ளார். சிலரின் ஆய்வுப் பார்க்கவரையப் பண்டிதமணி பொறுத்துக் கொண்டதாக இல்லை. இத்திலைப்பாட்டினைப் புரிந்துகொண்டது ஆய்வு உணர்ந்திருக்க சிக்கலாகவுள்ளது. கத்தானத்தர் எழுதிய நாவலர் பெருமான் என்ற புத்தகத்தை ஏற்றுக்கொண்டதுபோல் பண்டிதமணி ம. பொ. சிவநூலானிராமணியார் எழுதிய வள்ளலார் கண்ட ஒருமையம் பாடு என்ற திலை ஏற்றுக்கொண்டனில்லை. "ம. பொ. சிவநூலானிராமணியார் எழுதிய 'வள்ளலார் கண்ட ஒருமையம்' என்ற புத்தகத்தில் காணும் நாவலரை 'நாவலர் பெருமானின்' கண்ண முடியவில்லை" (ஆறுமுக நாவலர் ப. 85) எனக் கூறிவுள்ளார் 17. "தாய்நாடாழிய தமிழ்நாடு 'கடவுள் இல்லை' நிலை தாய்க்குத் திலைக்கு வந்துவிட்டது. 'கடவுள்உண்டு' என்ற நாவலருக்கு இனி அங்கே இடமில்லை. அதில் நாதனம் இல்லை" (ஆறுமுகநாவலர் ப. 89) என்றும் எழுதிவுள்ளார். இராமணியாரை மட்டும் நாவலர் மரபின் வளர்ந்த பண்டிதமணியின் உணர்ந்ததை நோக்க வைத்து விட்டது என்பது தெளிவு. பண்டிதமணி நாவலரை மகாத்மா காத்தியேளும், புத்திரேளும் சில விஷயங்களில் ஒப்பிடுவதை நாம் இங்கு திலைவு கூர்ந்தால் பண்டிதமணி உள்ளம் தோலத்தை நாம் புரிந்துகொண்ட முடியும். இது ஒருபுறம். மற்றபுறம் புத்தர் துறையைப் பொய்த்துறவு என்றுள்ள என திலைவு கொண்டுபோது முரண்பாடா எனத் தெரையும் எண்ணத்தகடப் போக்குவது சிக்கலாகிவந்து.

தமிழ்நாட்டில் கடவுள் இல்லை திலைக்கும் மின்னரும் கோலிகள் திலைத்து தீர்ந்தென; கோலிகள் கட்டப்படுகின்றன; பூசை, வழிபாடு திருவிழா நடைபெறுகின்றன. நாவலர் பற்றியப் பொய்ப்படுகின்றது. பண்டிதமணியே ஆக்காக்கு துறிக் பெரும் எனநாயகத்தில் கடவுள் இல்லை

என்பதற்கும் இடமுண்டு¹⁸. இத்தியுறவு வேற்றுமையில் ஒத்தமை என்று பக்கவை தாடு. ஆதலால் தாமதங்களுக்கு இனிதும் அங்கே இடமுண்டு. தாம் கவியிடப்படவேண்டியதின்கே¹⁹.

IX

ஒரு நூற் றாண்டுக்கு முன் தடைபெற்ற திகழ்ச்சிகளைப் பற்றி பண்டிதமணி எழுதும்போது தாம் அவற்றை நேரீக் கண்டதற்கோஸிய வருணித்து எழுதியுள்ளார். உண்மையாக இடம்பெற்ற திகழ்ச்சிகளையும் உற்பிண என எண்ணக்கூடிய வெ கட்டுரைகளில் கலந்து எழுதியுள்ளார். மேலும் தாம் கூறும் கருத்துக்களுக்கு ஆதாரம் இன்றியமையாதது என்பதிலேயே இங்கொது எழுதியுள்ளார். எது உண்மை. எது உற்பிண. உண்மை யெனக் கொள்வதற்கு ஆதாரம் அங்கே என ஆய்வாளர் எத்திக்கும்போது குழப்பம் ஏற்படுகிறது. வெ கருத்துக்களாட்டுக்கள் மூலம் விசர்க்கினாம். "தாமதமும் புராணபாடலமும்" என்னும் கட்டுரையில் (ஆறுமுகநாமவர் ப. 3) 1873 ஆம் ஆண்டில் தடைபெற்ற கட்டிடம் பற்றி எழுதும்போது,

"மகிணைர் செய்த இந்த மறுக்கு மூன்றமே எங்கும் பரவிவிட்டது. மூலம் மறுக்குகளின்கண் வித்துவாசல்களும் கந்துவிட்டார்கள். புராணம் போட்டும் ஆர்வமுள்ள பெண்கள் ஆண் ஆர்க்கின்கேதும் குறியி விட்டார்கள். என்னிட இடமின்றி எங்கும் செருக்கம் மிக்க போதும் அமைதி குடிசைகள் மருத்தது. காவலும் மாமணியும் மருகரைமும் காசியமர்திப் பார்த்தது இவையவர்களையிருத்தார்கள்" என எழுதியுள்ளார். மேலும்,

"ஒரு காசத்தினே தருமபுரத்தினே குமாருகுமார் 'குத்து போதிலும் கண்டினை போனன்' என்று பெரியபுராணத்தில்க் வரும் அருமைச் செய்திக்கு விசியுரை திகழ்த்தியவருளினார். அந்த விசியுரையை, 'மேதக் காட்டிக்கு அன்று தட்கத் விசியுரை குமாபகற் செய்தவதாயிருத்தது" (ஆறுமுகநாமவர் ப. 3). இந்த ஒப்புமையக்கு ஆதாரம் யாது எனத் தெரியவில்லை.

பண்டிதமணி தாமசர் செய்த பிரசங்கம் கண்டித் தல்கிறத்தமும் உருக்கம் திணைத்தமும் எது என்றும் அவர் செய்த புராண விசியுரைகளில் தல்கிறத்தமும் உருக்கம் மிக்கதும் எது என்றும் உறுதியாகக் கட்டிக்காட்டும தற்கு (ஆறுமுகநாமவர் ப. 3) புராணர் செய்த பிரசங்கத்தை அனைத்தமும் புராண விசியுரைகள் அனைத்தமும் ஒப்புநோக்கி ஆராய்த்திருத்ததும் அவசியமல்லையே? அப்பொழுது செய்த மூடிய கட்டுரைகற்க வாய்ப்பு ஒது என கூறியிருக்கிறார்²⁰. இத்தகைய கருத்துகளுக்கு, முடிபுகளுக்கு ஆதாரம் யாது எனவும் ஆறியேயும். இத்தின்கை ஏற்பது கெக்கான காரியம். பண்டிதமணி தாமசர் பற்றிக் கூறும் பல கருத்துக்களுக்குத் தக்க உறுதியான ஆதாரங்கள் காட்டாததமையாக அவற்றை ஆய்வதும் தாமசர் ஆய்வுக்குத் துணையாகக் கொள்வதும் கெக்கமாக உள்ளது.

ஆறுமுகநாமவர் என்னும் நூல்க் 'அத்த மகானுக்கு வணக்கம்' என்னும் கட்டுரையில் (ப. 98) மகா மகிணையர்தியமாய களை சிவ காரியவர் மூலம் பண்டித மதன் கோகன் மாணவியா தாமசர் முதலாக மாண்பாடத்தில்க் கட்டியுணைப் பற்றி எழுதிய 'எனக்கிப்பக்கினே அறித்து' 'எழுத்த,

இதரங்களைப்பும் சிறமேற் கூப்பி, ஸாற்ப்பாணம் இருக்கும் திக்கு நோக்கி, "அந்த மனாளுக்கு வணக்கம்" என்று மிக உருக்கத்துடன் வணக்கஞ் செய்தார்" எனப் பண்டிதமணி தாம் கூறவந்திரு ஆதாரம் கூறவில்லை.

".....பார்க்கிலும் பாநிஸீயர் ஸாற்ப்பாணத்துத் தமிழ்ச் செழித் தவர்களைப் "பஞ்சாட்சரம் செழித்தவர்கள்" என்று சிமெண்ட்பார்க் கோக் துறாராம். "சம்பளம்" என்ற வார்த்தையில் ஐந்து கூட்டர்கள் உண்டு. பஞ்சாட்சரம் என்பதற்குப் பாநிஸீயர் கோக்குமிரு ஒரு அருத்து (சம்பளம் இது. மற்றக் அருத்து வெள்ளிப்பைட் (அந்தப்புராண கணசாரம் ப. 23 - 24) என்று பண்டிதமணி எழுதியுள்ளார். அவர் இதற்கும் ஆதாரம் காட்ட வில்லை. மற்றும் ஒர் தூணில் வரும் அடிக்கூறியப்பொன்றில் பண்டிதமணி "பஞ்சாக்காரம் ச - ம - ப - ன - ம் இப்பெயலரைப் பார்க்கிற பாநிஸீயர் ஸாற்ப்பாணர் என்று கதைவுண்டு" (நாவலர் ப. 2) எனக் கூறியுள்ளார். "கதை" என எந்தவகைக்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம் என்பது சிக்கல். கணசாரமில்லாவிட ஆறுமுதலாவைச் சேர்த்தாலும் இதுபற்றிக் கூறியுள் ளது. ஆயின் கூறிய அருத்தியே நுட்பமான சித்ய வேறுபாடு உண்டு". ஆய்வாளர் சில முக்கியமான கூற்றுக்களுக்குள்ளாறு போதிய ஆதாரத் தரப்பட்டுள்ளதா எனத் தெரவுவர். இக்கூறியொன்றும் அவற்றைத் தம் ஆள் ளுக்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளத் தரக்கூறார்.

ஏதோ வாரணத்திற்காக எத்திரூத்திரா மறுப்புரை நோக்கலாம் என்ற சாத்தியம் இருப்பின் ஆதாரம் மிகவிட இன்றியமையாதது. அந் தவியாதவிடிலே பற்றி எழுதுவிட்டது. "அவர் (இக்கூறியே சி. அவ. தானே தரப்பின்னை) ஒரு சிறு விவராதவிடிலே மதம் மாறி நாவலரை எதிர்த்து தீர்ந்தவர். சில நாவலர் தீரிகைக் கண்டு தானேப் பொன்னூரிலாக் தம் தூக்கைக் கடுமித்துக் காணத்துக்குத் திரும்பினார். இக்கூக் கண்ணுற்ற பாநிஸீயர் பாநிஸீயர் 'மதமாற்றஞ் செய்து மாற்றுவோர் தம்மைத் தம் மொத்தவதாம்' என்பதை தன்னுள்ளிரு நானினார்" (ஆறுமுதலாவை னர் ப. 61) என எழுதியுள்ளார். ஆதாரம். இக்கூறியிடத்து இக்கூ ளுறக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். பாநிஸீயர் நானியமை ஒரு முக்கிய மான அருத்து. ஆய்வுக்கும் பயன்படக் கூடிய அருத்து. எனவே ஆதாரம் மிக இன்றியமையாதது.

ஆய்வுக்குத் தக்க சான்றின் இன்றியமையாமையைத் தெரிந்த தெளித்தவர் பண்டிதமணி. நாவலர் பற்றிய சில செய்திகளைத் 'தக்க சான்று காட்டி திருவித்துவிட்டார் என. எக்கம். வி. அவரது கண்ணுப்பிப்புக் கோடியொரு பெரும் (ஆறுமுதலாவைப் ப. 156) எனப் பண்டிதமணி 'தக்கசான்று' பற்றியே கூறியுள்ளார். 'நாவலரும் பார்க்கிலும் துறாரும். கண்ணுக் கட்டுரை முடிவில் (ஆறுமுதலாவைப் ப. 162) உ. வெண்கல் வன் கிஷர் 1855 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட 'நிப்போட்' புத்தகத்தில் 20 ஆம் பக்கத்தையும், பாநிஸீயர் எழுதிய 'Hindu Pastors' என்னும் புத்தகத்தையும் தாம் கூறும் அருத்துக்கு ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார். மேலும் நாவலர் எழுத்தார் என்னும் கட்டுரை முடிவில் (இயக்கியவழி ப. 67) 'ஒரே ஒரு குறிப்பு' எனத் தமக்கு நாவலர் பற்றிய கட்டுரைச் செய்தி வந்த வழியை விளக்கியுள்ளார். ஆயின் இவ்வாறு சில இடத்து ஆதாரத் தத்து சீரைய இடத்துத் தராநொழிந்தமை சிக்கலாகவே உள்ளது; அவ்வாறு செய்தமை ஏனே தெரியவில்லை.

பண்டிதமணி தமது எழுத்துக்களில் சிலர் பெயரைக் குறிப்பிடாத 'ஒரு பெரியார்', 'ஒரு மகான்' (சைவநெடுந்திணைகள் ப. 3, 41), 'அறிஞர் ஒருவர்' (கம்ப. முன்னுரை), 'சித்தனைச் செல்வரும் தத்துவ விசாரத்தில் ஸம்வீதிகுபெருமானான மகான்' (ஆறுமுகநாயகர் ப. 90), 'தத்துவப் பெரியார் ஒருவர்' (ஆறுமுகநாயகர் ப. 95, 96), 'மேலும் புலவர் ஒருவர்' (சித்தனைக் களஞ்சியம் ப. 71) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பன்முகங்களில் இவ்வாறு கூறக்காண்கிறோம். இவர்கள் கருத்துக்களை மேற்கோணாகவும் காட்டியுள்ளனர். இவ்வாறு காட்டும்போது படிப்போர், ஆய்வோர் அவர்கள் யார் என ஆரீய வினாப்புகள்கள், ஆய்வுக்கு இச் செய்தி இன்றியவையாததானாம். அவர்கள் யார் என ஆய்வோர் தமர் சிலே அறித்துக்கொள்ளலு மிக்கலாகும்.

இதேபோன்று மற்றபேர் சிக்கல் உண்டு. ஆறு செய்திகளைப் பெரிதுபடுத்திக் காட்டியுவிட்டுப் பின்னர் ஒன்றும் சொன்னது குறிதவாகும். எடுத்துக்காட்டாக நாயவரைவும் அவர் மருமகர் பொன்னம்பலபிள்ளையையும் 'ஒரு பிரதான இடத்தில் ஒருங்கு தரிப்பது என்பொழுதானினும் விடைக்கக் கூடியதொன்று அன்று. நாயவர் அவர்கள் முன்னிலையில் பொன்னம்பலபிள்ளை தலைகாட்டுவதில்லை, ஆறு மிகப் பெரிய சரித்திரம். ஆறு விடைக்கக் (கத்துரானை கவாளாரம் ப. 35, 36) எனக்கூறி வேறு விஷயத்தைக் கூறுகிறார். அவர் கூறும் ஆத்தச் சரித்திரத்தை ஆய்வோர் ஆரீயமுடியாதமை மிக்கலாகும். எவ்வாறு, எங்கு ஆரீயமாம் என்பதும் தெரியவில்லை.

XI

பண்டிதமணி அகவாசியை அகவாசியில் உய அறிவாக இருந்த போ. அகவாசியினவர்களின் ஒரு தெய்வப் பிரதீபமாகவும் மனிதத்தெய்வமாகவும் (அதாவது சித்தனை ப. 78) மகாத்மாயாகவும் (அதாவது சித்தனை ப. 80) மகாஞ்சயும் (அதாவது சித்தனை ப. 81) தெத்திக் கண்ணாராகவும் (அதாவது சித்தனை ப. 82) கொண்டவர். அகவாசியினவர்கள் தமக்கு 'தடாத்தியப் பாடம் ஆரீரத்துக்குக் குறையார்' என்றும் 'அவர் கூறிய வற்றில் விவரங்கித் தொண்டவை எனவ என்பது தாம் பெரிய தெய்வ என்றும் 'விவரங்காதவைகளையும் ஒதுக்காமல் 'எழுதியதுண்டு' (சித்தனைக் களஞ்சியம் ப. 338) என்றும் கூறிவுள்ளார். இவ்விடத்து 'இராமானுசுத்தின் கணித முடிபுகளை 'ஊரடி' என்பவர் விவரங்காமழைப் எழுதியவை திருத்தார்' என்ற வேண்டியுட்படதுண்டு' என்றும் கூறிவுள்ளார். ஆயின் இன்று அகவாசியினவர்களின் கருத்துக்களைத் தவிரவாக எடுத்தது நாம் இவர்களை முடியாது நிற்பது பெரும் மிக்கலாகும். அகவாசியினவர்களிடமிருந்து தாம் பெற்ற சித்தனைகளில் பண்டிதமணி குறிப்பாகக் கூறிவரும்பின் அவை இருவர் பற்றியும் ஆய்வதற்கும் பயன்படும். அகவாசியினர் சித்தனைகளும் பண்டிதமணியின் சித்தனை விவரங்காதையும் வேறுபடுத்திக் காணுதல் கூறும். ஆயின் அகவாசியினவர்களின் கருத்துக்கள் எனக் குறிப்பாகக் கூறப்பட்புரியுப்பவை - மேற்கோள் குறிப்புகளுக்குள் எழுப்பவை மிக மிகச் சிலவே - இரண்டு அல்லது ஒன்று போதும்²². உய அறிவர் கண்ட

உண்மையான உதாரணத்துக்கு ஒன்று அதனைத் திர்தலைமீள் (ப. 83) தரப்பட்டுள்ளது. பண்டிதமணியவர்கள் கைவாசபடுவின் கருத்துக்களைவும் விளக்கங்களையும் விளக்கிக் கொண்டாரோ இல்லையோ, பிறப்பொருட்டு (ஐயாபிப்பொய) அவற்றைத் திரட்டித் தந்திருக்கலாம். கைவாசபடுவை நன்கு புரிந்தவர் ஒரு ஒருவர் தான் - பண்டிதமணிதான். அவரிடமின்றி வேறு யாரிடமிருந்து நாம் இதனை எதிர்பார்க்கலாம்! பண்டிதமணியின் கீத்தலைகள் பல துறைகளை வெளிவந்துள்ளன. ஆயின் கைவாசபடுவின் கீத்தலைகள் நன்குக் கிடைத்தன.

இன்றைய நிலையில் கைவாசபடுவண்களின் கீத்தலைகளையும் அவற்றின் அடிப்படையில் பண்டிதமணியிடமிடம் தொன்றிய கருத்துக்களைப்பற்றிப் பிட்டும் வேறுபடுத்துதலும் விளக்கக் கூடிய நிலையில் யாரிடமிடம் இல்லை. வேண்டிய தரவுகளும் (data) இல்லை. கீத்தலைக் களஞ்சியத்தின் கைவாசபடு பற்றி அளவெட்டி தந்த ஆர்ஷர் செல்வம் (ப. 232) என ஒரு கட்டுரை எழுதினது. ஆயின்யொருபுறம் பிற கைவாசபடுவைப் பற்றி ஆர்ஷரடியவாத வகையில் தான் இதனைப் பண்டிதமணி எழுதியுள்ளார். கைவாசபடுவின் ஞானத்தை, கீத்தலைவைத் தெந்தெனக் காட்டும் வகையில் அவர் சொன்ன கருத்துக்களையும் விளக்கங்களையும் தரவில்லை. கட்டுரையில் ஆர்ஷரார் எதிர்பார்க்கப்படாத காரணங்களினால், கட்டுரை ஆர்ஷரமாதிரி அமைந்துள்ளது.

கட்டுரை இறுதியில் 'இன்றைய பிரச்சினைகள் அனைத்துக்கும் உப ஆர்ஷரின் சொந்தலைகளில் உத்தமமான நீதிமான தீர்வு உண்டு. அதனை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு ஆனால் கேட்போரும் வேண்டும்; அன்றிக் காலமும் இடமும் முக்கியமானவை. கேட்போரின் தீர் சொல்லுவதற்குத் தகுதியின் தீர் சொல்லத் தொடங்குவது பாலைக் காலில் உடம்புதானும்' (கீத்தலைக் களஞ்சியம் ப. 238 - 239) என்று எழுதியுள்ளார். ஆயினியே இத்தலைப் பாட்டினை எவ்வாறு விளக்கிக்கொள்வது? பண்டிதமணிக்கு தாவன் சகீத் திரத்தலைபிட்டு வந்த கோயம் யொன்ற கோயம் ஆர்ஷரர்க்கு வரக்கூடாத எனக் கேட்கலாம் யொன்ற தொன்றுதெறு.

XII

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை பற்றி எழுதும்போது 'அவருடைய தலை 'எஸ். சி.' ஆகக் குறிப்பிடுகிறார்; வானும் ஆட்களும், ஆய்வும் காட்டுகின்ற தலை குளித்து தாமோதரம்பிள்ளையின் முன் விளையின் வாய் யொத்தி தின்றது. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை தமிழ் தந்த தாமோதரம்பிள்ளை ஆய்விட்டார். S. V. தாமோதரம்பிள்ளை என்று அவர் எதத்தும் எழுதவில்லை. அவர் இக்கவிக்காரனுக்குப் பிறக்கவில்லை; தமிழன் பெற்ற கருத்தமிழ்ப்பிள்ளை' (உத்தரராண காரணம் ப. 45) என எழுதிய பண்டிதமணி காவிரி செத்திராணதன் அவர்கள் இயற்றிய வைதிக உத்தரத்தலை சைவசித்தாந்த தத்துவப்பட கிண்கிணை என்னும் ஞானியின் 150-ம் கிண்கிணையின் அடிக்குறிப்பில் யான்படுத்தப்பட்டுள்ள A B C D எனும் எழுத்துகளின் யான்பட்டை... மன்றத்தது ஏற்றுள்ளார் யொதும். இயெண்டியாரும் மாற்றும் எனும் புதியதொரு காரணத்தின் யாற்பட்டதா என விளக்கிக்கொள்ளத் வேண்டும்.

ஆறுதலாளர் என்னும் தூவின் கருபந்தம் என்னும் பகுதியில் ஒரு வேண்டுகோள் என்ற தலைப்பில் (ப. 163) பண்டிதமணி 'நாயகர் எழுதியுள்ளவும் படுத்தவையுமாயின புத்தகங்களை வாழ்வாணந்தில் பெறவும் பாசபாடகங்களைவும் சைவ - வினாவிடைகளைவும் இளம்பெண்களை யாவையும் வழிசெய்யக் கடவார்கள்' என எழுதியுள்ளார்²². பாசபாடகங்களுக்கும் சைவவினாவிடைகளுக்கும் இன்று எத்தகைய வாய்ப்பெய்திருக்கும் எனக் கருதுதல் அவசியம். நாயகர் காலத்துச் சூழ்நிலையில் அவை பெரும் பயனைத் தன் காலம் மாற்றியிட்டது. ஆறுதலாளர் மாற்றியிட்டது. கருத்து மாற்றியிட்டது. வேளிர் மாற்றியிட்டது. ஒன்றறப்பட்டிய கருத்தைப் பிறகுக்கு - பெரும்பாக இளைஞர்களுக்கு - கூறும் முறையும் மாற்றியிட்டது. இவை மாற்றிக் கொண்டே செல்லும். பாசபாடகங்கள், சைவவினாவிடைகள் ஆகியவற்றில் இன்றும் பயனுள்ளவை இன்னமல் இல்லை. அவற்றைத் தெரிந்தெடுத்த தக்க முறையில் தூவாகப் பதிப்பிக்கலாம். நாயகர் பெருமான் எழுதியதில் சைவவியப்பதற்கு நாம் யார் என்ற நோக்குமடையார்க்கு இது சிக்கலாகும். இவர்கள் மன்றும் சாயப்போக்கில் மாற்றமடைமலாம். இருவாசகத்திற்கு உரை எழுதக்கூடாது என எண்ணிய ஒரு காலமும் இருத்தது.

XIV

பண்டிதமணி செய்புள் இலக்கியக்களியிருந்து மேற்கோள்கள் காட்டும் வேறு செயல்தை இரட்டை மேற்கோள் சூழீட்டுகளுக்கிடையேயும் வேறு செயல்தை ஒத்த மேற்கோள் சூழீட்டிப்புக்கிடையேயும் தத்துவமார். இவ்வாறே உரைநடைகளிலிருந்தும் மேற்கோள்கள் வருகின்றன (ஆறுதலாளர் ப. 166). இரண்டு வகைக்கும் உரை வேறுபாடு விளக்கவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக சித்திரைக் களஞ்சியம் என்னும் தூவின் 'நான் துற நாடகம் என்னும் நான் வள்ளல்களம்' என்ற கட்டுரைவீணும் அகித தூவின் வரும் 'நாடகம் பாட்டார் மணிவாசகனார்' என்ற கட்டுரைவீணும் கரும் மேற்கோள் சூழீட்டுகளை ஒப்புநோக்குக. உரைநடைவிலிருந்து மேற்கோள் கரும்பொது எத்தகையவாள் சூழீட்டும் இவ்வாறுகூடியும் காண்பிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக சித்திரைக் களஞ்சியம் என்னும் தூவ்கட்டுரை ஒரு வேளத்தின் முடிவிலும் பெரும்பாலும் நாயகர் கருத்துக்கள் மேற்கோள்கள் சூழீட்டியதில் தரப்பட்டிருந்தன. பண்டிதமணி வேளிர். இலக்கியம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களைப் பரிந்துறவர். பண்டிதமணியின் தூவ்களை வேளிர் விட்டவர்கள் பரிந்துறப்பட்ட ஆசிரியர்கள் இவர்கள். அவைவரும் சூழீட்டுகையுள் அவற்றின் விளக்கத்தையும் அறித்தவர்கள். பண்டிதமணியின் தூவ்களைப் படிப்பவர்கள் தமிழ் மாணவர்கள் என்பதையும் அறித்தவர்கள். சூழீட்டுகள் முறைவாக்கி சைவவாழ்க்காதுபொது ஆய்வாளர்க்கும் சிக்கல் என்பதை மேலும் விளக்கவேண்டியதில்லை.

செய்புள் இலக்கியக் களியிருந்து மேற்கோள்கள் காட்டும்பொது அவை எத்த இலக்கியத்தின் வருகின்றன என்று பெரும்பாலும் கருதுகின்றார். ஆறும் செய் இடத்துக் கருவியில், உரைநடைவிலிருந்து மேற்கோள் காட்டும்பொதும் இவ்வாறே. எடுத்துக்காட்டாக, "வினை அறிதிரை அறிதே வகிலார் கடுவர்" (கம்பரசாயயணக் காட்சிகள் ப. 75) என்

தம் "கோபம் விடுதலையே தவம் பிறவிற்ற கோடிய ழுனீகல் தருவாகல்" என்பது வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலவிகிதையின் விளக்கியாவாம் (கம்பராமாயணக் காட்சிகள் ப. 97) என்றும் கூறிவுள்ளார். இவ்வாறு விடுத்த காட்டப்படுகின்றன எனத் தெரியவில்லை. மற்றுமொருபுத்திரிற் பித்திரிக்கு அடுவியா பெருக்காடு' என்று ஒருநாள் பிராட்டி சொன்னவன், இதனைக் கம்பர் சொல்வதற்கு மிக முன்னமே, புறநானூற்றிக் ஒரு பெண், சக மனது செய்கின்றவள், பெருந்தோட கணவன் பிரிந்தானாக, அவன் உடம்பத் தவிக்கும் அழறும், தாயணரத் தடசகத்துக் குவிர்த்த சமரம் ஒன்று என்றவன்" (கம்பராமாயணக் காட்சிகள் ப. 97) எனப் பண்டித வர் எழுதியுள்ளார். இவ்வு புறநானூற்றிக் எத்தப் பாடலிக் அத்துப் பெண் அடுவிரன் என்று கூறவில்லை. பண்டைய இடக்கியவர்களிக் தகவ பரிதரியு கடையார் பெற்றோள்களிக் ஒருவராக கண்டறித்து சொன்னாடியும், ஆணம் துது அகிளவர்க்கும் எளிதன்று. உளறகடையிலிருந்து காட்டபெரும் பெரு கோளிக் கண்டுசொன்னவறு வர்க்கும் எளிதன்று. மேற்கொள்கள் எங்கிருந்து கவலாசப்படுகின்றன என வரககல், ஆய்களவர் அறிதக வய்க்கும். இச் செவ்வி இக்கியென்றும் விளக்கக் குடியவவரம்: ஆய்யு சிக்கலாகலாம்.

பண்டிதவணி பவ கட்டுரைகளிக்வே இடைபிடையே ழுன்று உடுக் குறி அமைத்து எழுதியுள்ளார். சமயக் கட்டுரைகள் என்னும் துளிக் வரும் சில கட்டுரைகளிக் ழுர் உடுக்குறி மட்டும் பவன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உடுக்குறிகளிக் எங்கிடத்து ழுர் பவன்படுத்தி உள்ளார் என்பதிக் விதக் சிக் சொல்வது சிக்கலாக உள்ளது. ஒரு வரிசையிலோ, ஒரு பத்திரையிலோ, சில பத்திரையிலோ, ஒரு மேற்கொள்கியோ, பவ் பெற்றோள்களிக்யோ இரண்டு வரிசை உடுக்குறிகளிக்வே இடைபிடையே எற்றும் வரக்கத்தெதப் பண்டிதவணிக்வே காவ்கிறோம். கட்டுரைகளிக் பிரதான கருத்தோடு செய்வாத — ஒரு குறிப் பரக வரக்கடியாக கருத்தெத அங்கது கருத்துக்களிக் உடுக்குறிகளிக்வே இடைபிடையே கட்டுரைகளிக் தத்துள்ளார். அதே சமயம் சில கட்டுரைகளிக் அடுக் குறியியு, குறியியு எனவுய் வரக் காவ்கிறோம். எடுத்துக் காட்டாக இவ்க்கிய வுறிக்கட்டுரைகளிக்விளக்கி ழுடியிலிக் கட்டுரைகளிக் பகுதியாக "ஒரே ஒரு குறியியு" என எழுதியபெற்றுக் சில கருத்துக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன (பு 97).

சமயக் கட்டுரைகள் என்னும் துளிக் வரும் ஒரு கட்டுரை சித்த கிக் கவலுசெய்ததிலும் வறுமெறு: முதலிக் ழுர் உடுக்குறி ஆய்களகது பவன்ப ழுத்தப்பட்டுள்ளது. பின்னர் சித்தகிக் கவலுசெய்ததிக் வரும் அதே கட்டுரைகளிக் ழுன்று உடுக்குறிகளிக் கவலாசப்பட்டுள்ளன. ழுன்னர் ழுர் உடுக்குறி வக்த இடக்கத்ததரம் பின்னர் ழுன்று உடுக்குறிகளிக் வத்துள்ளன எனக் கூற முடியவில்லை. உடுக்குறி வரும் இடம் மாத்தரம் பெற்றுள்ளது. உடுக்குறிகளிக் பவன்பாட்டியுக் ழுர் ஒழுங்குமுறை இருபெதரகத் தெரிய விக்லை. அதன் அரித்தம் சிக்கலாக உள்ளது.

பத்திரிகளிக் அமைப்படுவிக் ஒருவர் செய்கின்ற ழுன்றகளிக் மாத்தரி் மாத்திரிக் கவலாசகிக்விளக்கி என்னும் அம்முறைகளிக் அரித்தம் உள்ளவை எங்கிற கருதுதல் வேண்டும். பண்டிதவணி தமது கட்டுரைகளிக் பத்திரிகளிக் அமைப்பை இவ்வாறு மாத்தரி் மாத்தரி் அமைத்துள்ளார். ஆய்க் அப் பத்திரிகளிக் அமைப்பமுறைகளிக் பொருள் ஆய்வரண்கிக்குச் சிக்கலாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக,

"அ பி ம த யு வி ள் ச ம க த ர த ஓ வி லெ வி ப மெ, இ ன் ற ம் சிவ்று, இவ்வு பெயர் என்னும் தின்று மணித் இவ்வகளிக் வேறுபுயிமெயலாகும்,

அந்தச் சத்தரீயப்பதிக உண்டியடைக்கப்பட்ட அந்த மகா வீரநிபம
மான அபிமந்தயின் இருதய வெப்பம் எப்படி இருக்குமோ! அந்த
வெப்பத்தை யாச் சுற்பனை செய்வழியும்! அதனை ஒருவாறு சுற்பனை
செய்வழியுமானால் இராம, இடைசமணர்கள் அணுகுவீற்ற, இத்தம்
பாலை,

அபிமந்தயின்,

நெஞ்சமேயல் என்றும் ஆறாதிரோ என்று ஒரு அளவுக்குச் சொல்லி அமை
யலாம்" (கம்பராமாயணக் காட்சிகள் ப. 95).

இவ்வாறு பத்திரிகை அமைத்தல் நடைவின்புறப் படுவாவினும் பத்திர
கை ஒன் இப்படி அமைத்துக் கொண்டார் என்பதை விளக்கிக் கொள்
வது சிக்கல்.

மேலும் ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

"தாடகனின் ஆணியைப் பருகிக் கொண்டாவி தனிச்சுக் காத்துக்
பிடக்கின்றது அவன் கையாணம். அப்படியிட்ட பாணத்தை, 'அவன்
ஆணியை உன்' என்று ஏறியோனவன்! அவன் அந்தக் கரணநு சிந்திராவினும்
தொழிந்தபடவியே.

"மேல்

என மனத்தினட
நினைத்தான்'

ஐயமேயோ, மேயல் இரங்குவீற்ற பண்டம் அவ்வை எதிரிக் நிற்பறு"
(கம்பராமாயணக் காட்சிகள் ப. 129).

பண்டிதமணி தமது கட்டுரைகளில் பத்திரிகை அமைத்துக்கொள்ளும்
விதோத்தத்தை கம்பராமாயணக் காட்சிகள் என்னும் நூலில் 28 ஆவது
கட்டுரையில் - வழிநடைக்களை என்னும் கட்டுரையில் (V. 141 - 145) - பரக்
க் காணலாம். பத்திரிகையின் முடிவியை காற்புள்ளி இட்டுப் பன பத்திரிகை
எழுதிச் செய்வதைக் காணலாம்.

ஓரே கட்டுரை இரண்டு நூல்களில் வருகின்றது. பத்திர அமைப்பின்
மட்டுக் வேறுபாடுகள் உண்டு. எனவே பண்டிதமணிக்கு இப்பத்திர அமைப்பு
முறை முக்கியத்துவம் உடையதாக இருத்திருக்க வேண்டும். அதனை நாளும்
விளக்கிக் கொள்ளக் வேண்டும். "பிராசீனர் நவீனர் ஸூத்த சமயங்கள்"
என்னும் கட்டுரையில் பத்திரியமைப்பு வேறுபாட்டை சமயக் கட்டுரைகள்
என்னும் நூலினும் (ப. 78) சித்தநிகக் களமுதியம் என்னும் நூலினும்
(ப. 249) காண்க.

XV

பண்டிதமணி பத்திரிச் சிலர் அங்கயப்போது எழுதியுள்ளனர்; இப்போது
தும் எழுதுகின்றனர். இங்கு அந்நவீனர்களும் கருத்திற்கொள்வது என
தன்று. எனவே கனக செத்திராதன், செபரெத்தினம், எப். எக்ஸ். வி.
நடராசர், கவாநிதி சண்முகதால் ஆகியோர் எழுதியவற்றை மட்டும் கருத்

நீர் சொல்வோம். கனக செத்திராதன் 'ஹர்ஷவது கன்' என ஒரு நூல்
 கையெழுத்து எழுதினார். அதனில் பண்டிதமானவர்கள் வாழ்க்கைக் கருக்களும்
 கண்டறிந்த தொண்டும் கூறப்பட்டுள்ளன. செபரெத்தினம் எழுதியது
 கண்டியடி காவடி என்றும் துணையும். அதனில் பண்டிதமானவர்களும்
 புனைமணி பெரிவதல்பிப்பின்காவடி ஒப்பிட்டுள்ளார். நடராசர் பன்
 டிதமணி பற்றிக் கூட்டுரை எழுதியுள்ளார். கனாதிடு கண்டிதநாள் பண்டித
 மணி பற்றி "ஒரு புது புருஷன் பண்டிதமணி" என மதிப்பிட்டுரை செய்து
 எழுதியுள்ளார். இது கம்பராமாயணக் காட்சிகள் என்றும் நானில் பண்டித
 மணி பற்றி ஓர் ஆரீழகம் போல அமைந்துள்ளது.

இவை அனைத்திலும் பண்டிதமணி பற்றிய பன் ஆகிய செட்டுகளும்
 கருத்துக்களும் உணராவிலும் ஒரு பக்தி நிலைப்பாடு சொன்னாக்குப் பெர்
 நிலைப்பதைக் காண முடியும்தது. பக்தி நிலையிலே போற்றுவது எழுவது உண்டு.
 அதனை இவற்றில் காண்கிறோம். சில சமயம் இத்தல் போற்றுவது உச்ச
 நிலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும்தது. கருத்துக்களைக் கூறும் முறையும் கருத்துக்
 களைக் கூறுவதற்குக் கவனாசம்பட்டுள்ள மொழியும் மொழிதடைபும் அமைவு
 கூடாத இரகிணைக் காட்டி நினைந்தன. நடுநிலை யிறந்தது விதப்ப வெறும்
 புக்கு ஆனாகிச் சிலவற்றைக் கூட்டுவதும், குறைப்பதும், மறைப்பதும், நிலி
 பதும் இப்பாராட்டு மரபில் வருவனபோதும். ஆய்வுச் சண்டிணைட்டத்தில்
 விழியாக இவ்வாத இடத்து இவற்றையுப் படிக்கின்றவர்க்கெந்தம் சித்தனை
 ஒருவழிப்படுத்தப்படும்தது. இதனும் எழும் சிவனை உணராத ஆகவரை
 குழப்பமடைந்து பெரிமதோர் தாக்கெடுத்திருக்கின்றனம்து. யாரோ
 சொன்னார்கள், எழுதினார்கள், ஆதனாக நானும் அய்யாரே சொல்லுகோம்,
 எழுதுகோம் என்ற போக்கிலே ஆறினவல் தோக்கெக்கிட மருத்துவிடக்
 கூறும்.

ஒருதகன் 'ஹர்ஷவது கன்' என்றும் நானே எழுதிய கனக செத்தி
 நானில் ஆய்வுப் பங்குவதனையும் தோக்கெக்கும் உணர்ந்துகொண்ட ஒவக்
 போய்க்கி. அவர் தம் தானில் பண்டிதமணி பற்றியும் ஏகியோர் சினி பற்
 தியும் இவக்கியம் போன்ற விஷயங்கள் பற்றியும் எழுதியவற்றைச் சில
 வற்றை ஆராய்வதன் மூலம் கனக செத்திராதனில் நிலைப்பாட்டினை ஒருவ
 காவது உறுதியாகத் தெளிந்து கொள்ளலாம். அவரது பின்வரும் கருத்
 துக்களைச் சற்று நினைத்துடன் விழிப்பாகச் சித்திப்போம்.

1. "இக்காவச் சித்தனைவானர்களில் கடுஇணையற்றவர் என்று போற்றப்
 படும் உய்யுதிவர் " (ப. 6)
2. "சம்பாஷணையை ஒரு கவியாக வைத்திருப்பவர் அவர்தான்" (ப. 7)
 (அவர்தான் என்பது பண்டிதமணி)
3. "கற்பனையில் எகிலையாகவும், சொற்பொழிவுத் தொன்றனாகவும்
 வாழ்ப்பானத்தின் ஒளி விளக்காகவும் இருந்த மகாசிக்கனியம் அவர்களை
 லும் " (ப. 7)
4. "தமிழ் நாட்டுப் புலவர்கள் மெச்சத் தகுதியிந்தது தின்று வாழ்ப்பா
 வத்தின் பரம்பரைப் பெருமையைக் காத்த இரு பெரு மக்களின்
 (குமாரசாயிப்புலவர் கவனாசெய்க்கி) வாழ்க்கை முறைகளையும் கற்றுச்"
 (ப. 13)

5. "அருமைவாய் தமியும் அதற்கேற்ற புனைபெயரும் கொடுப்பதில் அவருக்கு தீர் வாருய்க்கீழ்" (ப. 35) (அவருக்கு என்பது பண்டிதமணிக் கு)
6. "என்புகொளும் - சிந்தாமணி - மணிமேகலை ஆகியன கொடுப்பிற்று ஐயடைவன என அவர் வெளிவிட்ட புனைபெயர் - இலக்கியம் - தமிழ் என்ற கட்டுரைக் குறிப்புக்கள் இன்னும் தளர்க்கப்படவே இல்லை. இத்தகையவைத்துக் கொண்டு தமிழ்ப்பெயர் தன்னுடைய எத்தனை வருடங்களிலும் ஆராயலாம்" (ப. 38) (அவர் என்பது பண்டிதமணி)
7. "பழைய இலக்கியங்களின் எளிமை ஆக்குகிறோம் என்று சிலர் எழுதும் விளக்கம் அதன் புனிதத் தன்மையைப் கொடுத்து விடுகிறது என்பது உண்மை" (ப. 50)

இன்னும் இவை போன்ற பல கருத்துக்களைக் காட்டலாம். கடைசெத்திராதலின் இத்தகைய கருத்துக்களை ஆய்வாளர் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயக்க வேண்டியுள்ளது. தமிழறிவுகதைதமிழைக் குறுகச் செய்த பரந்த நோக்கிலே எழும் சிந்தனைகளில் ஆய்வின் எதிர்ப்பு மனதில் வந்தவற்றை ஏற்று உள்படிபிழைகள் சொற்களால் (superlative words) சுழியிலையாக வரக (sweeping statements) உற்ச்செய்தும் நோக்கில்கக் காண்கிறோம். எழுத்திலும் கருத்திலும் சிந்தனைத்தையும் சரிசமநிலையுடைய நோக்கையுள் (balanced view) காணோம். ஏழாவது மேற்கோலில் "அதன் புனிதத் தன்மை" என்பது யாது? அது தெளிவற்றதாக உள்ளது. பழைய இலக்கியங்களுக்கு உண்மையான புனிதத்தன்மை சிந்தனையற்ற இலக்கியங்களுக்கு இல்லைவா? ஏன் இல்லை? ஒன்றுமே விளக்கவில்லை.

பண்டிதமணி தன்மையானது என்பதைக் காட்டுவதற்கு அவர் எழுதிவந்ததிலிருந்து சிலவற்றைக் காட்டி "இப்படிபெயர்வாய் அழகிய தமிழில் எழுதினிருப்பவர் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்" (ப. 35) என்று கடைசெத்திராதல் கூறிபுள்ளார். ஆயின் கடைசெத்திராதல் காணும் "அழகிய தமிழ்" எது. அதன் பண்டிதம் எத்தனைவரை, அகலை ஏன் "அழகிய தமிழ்" எனலாம், ஏனெனில் தமிழில் இருந்து அது எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பவற்றிற்கு விளக்கம் இல்லை. மறுமொழி உட்கு "அவர் என்பதுபட்ட புனைபெயரும் ஒளித்து விளையாடினாலும் அவருடைய இரகிகக் கூட்டம் அவரைக் கண்டுபிடித்துவிடும். அவருடைய 'முத்திரை' எந்தக் கட்டுரைவிலும் இல்லாமல் போகாது" (ப. 35 - 36) என்றும் "பண்டிதம், அவ்வாறும் நோக்கினால், வார்த்தை மூன்று அகலைகள், பாசமடக்களும், மிண்டிய மாயாவர்த்தம், உலோகாயத்தினாலும் ஒன்று உறத் தாம்பு, புக்வதிலிற் புத்தன், உண்டிருந்து வரவந்ததே, தாயவர் போல் மொழிகள் இவை பண்டிதமணியின் முத்திரைகள்" (ப. 36) எனவும் எழுதிபுள்ளார். பண்டிதமணியின் பாணிபற்றியும் (மொழியும்) புரட்சிபற்றியும் பேசப்பட்டுள்ளன (ப. 37). ஆயின் பண்டிதமணியின் முத்திரை யாது? பாணிகள் யாவை? அவர் செய்த புரட்சிகள் யாவை? அவை ஒன்றுமொன்றின் பண்டிதம் யாவை? சிறகுடைய முத்திரை, பாணி ஆகியவற்றிலிருந்து வேறுபடும் முறை யாது? இவற்றை ஒப்பிட்டுக் குரண்படுத்தியும் (compare and contrast) பெறக்கூடிய விளக்கத்தைப் புற நோக்கில் திகை காட்டுதல் வேண்டும். இத்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் யாரும் பண்டித

மலிவின் முத்திரையை, பாண்டியப் பரிசோதனைக்குட்படுத்தி இவர்களுக்கு கொள்வனவுக்காக இருத்தல் வேண்டும். ஆயின் கனக செத்திராதலின் கூற்று அப்போக்கில் எழுந்த வெற்றுவரலாகவே காட்சியளிக்கின்றது.

கனக செத்திராதல் பண்டிதமணி பற்றிச் சில நல்ல வினாக்களை எழுப்பியுள்ளார். அவை பின்வருமாறு: "..... யாழ்ப்பாணத்திலே பண்டிதமணி சி. க. அவர்கள் போற்றிப் புரையுள்ளதேன்? அவர் சாதித்ததென்ன? தமிழ்நாட்டுப் பேராசிரியர்களைப் போல் நாற்பது புத்தகங்களையோ - தானாறு திருகைக்களையோ எழுதிவிட்டாரா? அல்லது சங்கத்துச் சான்றோர் நூல் எதற்காவது புத்துரை எழுதிப் புகழ் பெற்று விட்டாரா?" (ப. 14). ஆயின் இவ் வினாக்களுக்குத் தெளிவான விடைவை அவர்தம் நூலில் தேடிப் பார்க்கும் ஆய்வாளர் தக்க விடை காணாது ஏமாந்துபோக வேண்டியுள்ளது. எழுப்பிய வினாக்களுக்கு ஒப்பீட்டடிப்படையில்தான் விடை காணுதல் முடியும். இது எனினும் காண்போம்.

ஒரீடத்து "நல்ல தலைமையும், சிறந்த இரகிகக் கூட்டமும் சந்தித்து விட்டால் அவர் பிரசங்கம் உச்ச நிலைக்குப் போய்விடும். இவை இவ்வாறு தோற்றுப்போன பிரசங்கங்களும் உண்டு. தமிழ் விழாப் பிரசங்கம் அப்படித் தோற்ற பிரசங்கத்தில் ஒன்று" (ப. 33) என எழுதியுள்ளார். "நல்ல தலைமை" எது? "சிறந்த இரகிகக் கூட்டம்" எது? பிரசங்கத்தின் வெற்றி தோல்வியைக் கண்டு அதன் அடிப்படையின் நல்ல தலைமையும் சிறந்த இரகிகக் கூட்டமும் சந்தித்தன அல்லது சந்திக்கவிடவில்லை என முடிவுகட்டுவதா அன்றி நல்ல தலைமையும் சிறந்த இரகிகக் கூட்டமும் சந்தித்தனவா அல்லது சந்திக்கவிடவில்லை எனக் கண்டு அதன் அடிப்படையின் பிரசங்கம் வெற்றி அல்லது தோல்வி என முடிவுகட்டுவதா என வினாக்களிக்க. கனக செத்திராதல் கூட்டும் காரணம் தெளிவுற்றதாக, பொருத்த மற்றதாகக் காணப்படுகின்றது.

அன்று விழாவிக்குத் தலைமை தாங்கியவர் பேராசிரியர் ரா. பி. வேதம் பிள்ளை அவர்கள். விழா நடைபெற்ற இடம் திருநெல்வேலி பரமேஸ்வரக் கல்லூரி. குழுப்பினருத்தவர்கள் வழங்கியோல யாழ்ப்பாணத்தவர்கள்தான்; பண்டிதமணியின் வழக்கமான இரகிகர்களும் இருந்தனர் விழாவென்ற காரணத்தினால் மக்கள் கூட்டம் மிக அதிகமாகக் காணப்பட்டது. அன்று தான் பேராசிரியர் அ. சீனியாசாராவைப் (பொருள்: இக்கால இலக்கியம்) பேராசிரியர் மு. வரதராசனார் (திருக்குறள்), திருமதி. மகேசுவரி மகாதேவி (சமய இலக்கியங்கள்), வித்துவான் க. வேந்தனார் (வாழும் இலக்கியம்) ஆகியோரும் சொற்பொழிவாற்றினர். சீனியாசாராவின் அடுத்து பண்டிதமணி தமிழ் என்னும் பொருள் பற்றிப் பேசினார், அன்று நல்ல தலைமையும் சிறந்த இரகிகக் கூட்டமும் சந்திக்கவிடவில் என்று கண்ணாடிக் கொண்டு எனினும் கூறியே முடியுமா?

செபரெத்தினம் பெரும்பாலும் கனக செத்திராதலின் பின்பற்றியே பண்டிதமணி பற்றி எழுதியுள்ளார். எனவே கனக செத்திராதல் பற்றிக் கூறிய கருத்துக்கள் பெருமளவு செபரெத்தினத்துக்கும் பொருத்தம்.

செபரெத்தினம் ஒரீடத்து பண்டிதமணி பற்றி "விழாவையும் விழா என ஒப்ப மறுக்கும் போலிக் கூச்சம் இவ்வாதவராலிய இவர் கிண்புறி

காரம், மணியேலை, சித்தாமணி என்னும் பெருக்கார்ப்பொக்கள், பொருட் பிறழ்வுடைவன என்று எடுத்துக்காட்டியபோது தமிழறிஞர்களிடையே பரபரப்பும் அபிர்ச்சியும் ஏற்பட்டபோதிலும், அதனை வேறு ஆதாரங்கள் காட்டி மறுத்துரைக்கவேண்டுகின்றவொருவரும் முன்வரவில்லை" (ப. 51) என எழுதியுள்ளதைப் படிக்கும்போது சேத்தூர் வெப்பநிலைமம் பற்றிப் பண்டிதமணியின் கருத்துக்களை மறுத்து எழுதியது நினைவிற்று வருகிறது. எனவே செபெரத்தினத்தின் இத்தகைய முடிவை ஏற்றுக்கொண்டது ஆய் வாளருக்குச் சிக்கலாகும். இங்கு வெப்பநிலைமம் பற்றிய பிற்காலத்தின் எழுந்த ஆய்வு நூல்களின் எண்ணிக்கையைப்பற்றித் தகவல்கள் கொடுத்தேன். அதன்மூலம் சமூகாயத்தின் சிவம்பு ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை உணர்ந்து கொள்ளுக. சிறந்த இலக்கியம் என உரை மொழிகள் சிவம்புநீர் சிவம்பு மொழிப்பொருக்கப்பட்டிருக்கின்றனையும் நினைவிற் கொள்ளுக.

ஒருவர் பற்றி இருவர் எழுதியதில் ஓரண்பாடு இருப்பின் அது ஆய் வாளருக்குச் சிக்கலாகும். பண்டிதமணி என்ற பட்டம் வண்பிப்பின்கு அங்குக்கு யார் சொடுத்தது? எனக் செத்தினாதல்படி 'கம்பி' தான் (ப. 55). செபெரத்தினத்தின் படி "முன்பு நானான் பத்திராதிபரானித் தவரும், தமிழறிமாளம் உள்வருமான வி. கே. பி தாதன், அவர்கள்" (ப. 52) ஆவர்.

இனி எம். எக்ஸ். வி. நடராசா அவர்கள் பண்டிதமணியின் செழி தடை பற்றிக் கூறிய கருத்தைச் சிந்திப்போம். அது சிவ்வருவாறு.

"சொற்கள் சொட்டுச் சொட்டாக வரும்; சொட்டும் சொட்டாகவும் வரும். நிலக்கிட்ட துதல் போலித்து போழமுடன் விளங்குதல் போல பண்டிதமணியின் வசன தடைமும் துயங்கும். சொட்டுச் சொட்டாக சொற்களினுடே சொட்டுநீட்டும் சொடியும் வாய்பா ணடுகுவி வசித்தால் உண்மை விளங்கும்".

இது அடீரிலையில் எழுந்த ஆரவார வருணனைவாகும். இங்கு கற்பனை யும் உண்டு. கற்பனை செய்து பார்க்கக் கூடியவர்கள் தான் இதனை விளக்கிக் கொள்ள முடியும். எம். எக்ஸ். வி. நடராசா அவர்களிடப்போல கற்பனை திறனுள்ளவர்கள் பண்டிதமணியின் மொழிடைவைய எத்தனைவரோ விதமாக எழுபனிக்க முன்வரலாம். இவற்றை ஏதாவும் முடியாது; மறுக்கவும் முடியாது ஏற்படுத்த ஆதாரங்கள் காட்டுதல் அரிது; மறுப் பற்றும் ஆதாரங்கள் காட்டுதல் அரிது. சொற்கள் சொட்டுச் சொட்டாக வருகின்றன என்றே வரவில்லை என்றே நினைநாட்டுதல் எல்லாம் ஆய்ந்து ஆய்ந்து சொக்கும்போது இத்தகைய கருத்துக்கள் அரித்தம் அற்றவை யாகவே அமைகின்றன.

எனக் செத்தினாதல், செபெரத்தினம், எம். எக்ஸ். வி. நடராசா ஆகியோர் தற்கால ஆய்வு முறைகளில் பரிசீலி பெற்றவர்கள். அவர்கள் இன்னொருவரையும் எழுதவது ஆச்சரியமன்று. அவர்கள் மரபுவழி நித்யவர். ஆனால் தற்கால ஆய்வு முறைகளில் சிறந்த பரிசீலி பெற்றவர்களும் தனிக் மொழியியலில் பெறுதற்கரிய பரிசீலி பெற்றவர்களும் தம் பரிசீலிவைத் துறத்து மரபுவழி நித்யவர்போல் எழுதுவது பெரிய ஆச்சரியம் ஆகும். கயாதிதி சண்முகதாய் அவர்கள் 'ஒருபடி புருஷன் பண்டிதமணி' என்னும்

கட்டுரையில் ஓர் குறிப்பிட்டோர் வழிநின்ற பண்டிதமணியை 'ஒரு வட புருஷன்' ஆக வருணித்துள்ளார். இதன் பொருள் பொருத்தமானதற்கள் சித்திரம் வேண்டும். மேலும் "பண்டிதமணியின் காந்தியை ஒரு பெரிய கதை என்றும் அக்கதைவைச் சொல்ல முடியுமோ தெரியவில்லை. 'பாதகடலை ஆசையானே பூசை நடவிறகு போல' என்றனை கம்பர். என் நினைவும் அதற்குள்" என எழுதியுள்ளார். எம். எக். வி. நடராசர் "சொற்கள் சொட்டுச் சொட்டாக வரும்" எனக் கூறியதைப் பொன்செய்யோற் போற்றித் தமது கட்டுரையில் மேற்கோளாகக் கொண்டுள்ளார். கவிநிதி அவர்கள் பண்டிதமணியின் "சத்தவ விசார நடை இறுக்கியினுக்கி அமைக் கப்பட்டதொன்றாகும்" என வருணித்துள்ளார். "இறுக்கியிறுக்கி" என்பதன் பொருள் பொருத்தமானது யாதோ என வினக்கவில்லை. மத்துமொசிடத்து "திரு. பொ. கையாசபதி எழுத்து நடைவீசையும் அவரிடம் கொடுத்த விட்டார் போலிருக்கிறது" என எழுதியுள்ளார். இங்கு அவரிடம் என்பது பண்டிதமணியிடம் ஆகும். ஆயின் இவ்வாறு ஒருவரையொன்றாகத் திரு. கையாச பதியனர்கள் எவ்வளவு "எழுதியுள்ளார்; அவர் எழுத்துக்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றனவா எனச் சித்திரம் வேண்டும்.

இவ்வாறு பண்டிதமணி பற்றி எழுதியுள்ள நம் மனம்பொன போகவில்லை. ஒருவரையொன்றாக மக்கள் மத்தியில் பெரும்செய்தாக்கு உண்டு; வரவேற்பு உண்டு. பத்திரிகைகளும் போற்றி வரவேற்று வெளியிடுகின்றன. இவ்வாறு ஒருவரது விஷயம் உதிப்பு இவ்வாறு போய்க்கிடும் போலத் தோன்றுகிறது. பக்கவகையற சத்திடமும் பவர் இக்கிசையே எதிர்பார்க்கின்றார்கள் போலும்²¹. ஆயின் அந்த எதிர்பார்க்கிற்று நாம் அடிக்கையாதக் கூடுமா? கட்டுரையில் மக்களைத் தவறான வழியில் இட்டுச்சென்ற குற்றத்திற்கு வருங்காலத்தில் ஆசை மயட் டொண்ட²² மேற்கூறிய குற்றம் மீதறி ஆய்வு என அமை உயக் சிவியாகப் போற்றப்படுமொன்றை நினைந்துகொள் நம் கடன் அன்றோ? சித்திரப்பீர் ணாக, அக்கத்துவரும் போற்றும் ஆய்வு முறைமைத் தயிந்தும் ஏற்படுத்தி வழிகாட்ட வாயிர்.

குறிப்புகள்

1. இது காழ்ப்பாளையப் பக்கவகைக் கருத்துக் கிளப்பீடத்தில் ஆய்வையும் ஆய்வு தெளிவையும் போற்றி வளர்க்கும் பொருட்டு அமைக்கப்பெற்ற Academic Forum ஆகஸ்டின் 17-07-1987 அன்று நடைபெற்ற ஒருத் தரம்மில் வரலிக்கப்பட்ட முதலாவது ஆய்வுக் கட்டுரை; சில மாற்றம் களுடன் இங்கு வெளியாகிறது. முதலில் இக்கட்டுரையை எழுதிய போது மயலுள்ள சில கருத்துக்களைக் கூறிய பேராசிரியர் ஆ. வேலும் விசின அலர்களுக்கு நன்றி.
2. 1959இல் வெளியிவந்த சத்தபுராண கண்காணம் என்றும் துரிகில் தொடர்ந்த வெளியாகும் பண்டிதமணியின் தூக்கம்
 1. இராமாயணக் கட்டுரைகள்
 2. அம்பினைத்தினை
 3. கையாசமயக் கட்டுரைகள்
 4. சத்தபுராணக் கட்டுரைகள்

5. துறவும் கிடைக்கும்
6. காணரக்காவலம்மையார்
7. தெய்வயானை திருமணம்
8. கோயில்
9. திருவருட்பயல் விருத்தியுரை
10. திருவருட்பயல் சிற்றுரை

எனக் கூறப்பட்டது. பின்னர் இவற்றின் விவரநிறங்கள் தடைபெற்றன போதும்.

2. அணித்துரை மஞ்சரி என ஒரு நூல் வெளிவர இருக்கிறது. எனினும் பண்டிதை திருமதி பொன், பாக்கியம் எழுதிய தாவணர் சரித்திர ஆராய்ச்சி என்னும் நூலுக்கும் பண்டிதமணி வழங்கிய அணித்துரை ஆறுமுகநாவலர் என்னும் நூலில் தாவணர் சரித்திர ஆராய்ச்சி என்னும் தலைப்புடன் கட்டுரைவாக வெளிவந்துள்ளது. பண்டிதமணியின் தூதிரெலும் அத்தூதிரு எழுதப்பட்ட அணித்துரையின் தலைப்புள் ஒன்று விட்டது! பண்டிதமணியின் தாவணர் என்னும் நூல் கணரத்தின உபாத்தியாயனின் ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரத்திற்கு (இரண்டாம் பதிப்பு) ஒன்றுரைவாக எழுதப்பட்டது.
4. பண்டிதமணி "டி. கே. சி. என வழங்குகின்ற சிவப்பரநாத முதலியார் இயக்கிய இரகிகல். அவருக்குக் கம்பராமரவணமென்றும் உணவு வேண்டா. அவருடைய உயிர்ப்பு கம்பராமரவணம்" (சித்தலைக் களஞ்சியம் ப. 52) என எழுதியுள்ளார். ஆயின் இன்று அதிலியல் அடிப்படை யில் ஆய்வேனர் டி. கே. சி. கைய வேறு கண்கொண்டு தொக்குள், அவர் இரகிகையை ஏற்படுத்தத் தயங்குவர். மு. வரதராசன் சங்கப் பாடக் களுக்கு எழுதிய விளக்கத்தை, இரகிகையை - குறிப்பாக ஒளி செம்பு பொன்றவற்றை - கருத்திற் கொள்க.
5. (கதிரையேற்பின்கை) என அடைப்புக்குறிக்குள் விளக்கத்திற்காகத் தரப்பட்டது. தூதில் இல்லை.
6. பண்டிதமணிக் குக் கால உணர்வு சிற்றும் இம்மையெனக் கூறலடியாது. உண்கை தாவணர் கையப்பிரகாச சித்தியாசானியில் தமக்கு நடந்த நேர் மூலப் பரிட்சை நானே நினைவிற் கொண்டு 1917 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 12 ஆம் திகதி என எழுதியுள்ளார் (சித்தலைக் களஞ்சியம் ப. 22).
7. இயக்கிய வழிவிதும் தாவணர் எழுத்தார் என்னும் கட்டுரை வருகிறது. அங்கு இச்செய்தி கூறப்படவில்லை.
8. இதனைத் தற்பொழுது பங்கிணக்கடித்து ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் ஆசாயின்னர்கள். காண்க. இ. சுபினி, தமிழ்மொழியில் வரமெய் வீற்றும் புணர்ச்சி: அன்றும், இன்றும். (வெளிவரவுள்ளது)
9. கட்டுரைகள் பலவற்றினும் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படும் கருத்துக் கிளையும் காட்டப்பெறும் பெற்றோன்களையும் ஒன்று திரட்டிக்குப் பன்

குதமணியின் உள்நாட்டுக் ஆளுமகப் பதித்து ஊழி மெய்மொக்மி தின்ற
 கருத்துக்கள் எனச் சிலவற்றைக் கூறமுடியும் போலும்.

10. ஆய்வாளர் 'ஆய்வுமொழி', 'அறிவியல் மொழி' (empirical language) எனப் பெயரவைக்கக் கருத்திற் கொள்ள.
11. கண்ணாசியின்மீது ஆறுநூல்களாவன சரித்திரத்தில் "அண்மைய பிரகக்
 கதைக் கோட்டுக் கண்ணிர் விட்டழாதவர் அங்கே ஒருவருமில்லை, வித்
 தியாசனியீதுள்ள தூண்டல் மரக்கல் தாலும் உருவின். இதுவே இவ
 ருடைய கண்டசிப் பிரகக்கம்" (ப. 105) என உள்ளது. இதுதான்
 ஆதாரம் போலும்.
12. இங்கு நாவலர் சரித்திரத்தை "கண்கரத்தினம்பிச்சினை எழுதியது
 கொஞ்சம் கருக்கமானது மாத்திரமன்றிச் சில கதை மாறுபாடுகளையும்
 உடையது; செங்கியாபிச்சினை எழுதியது மிகக் கருக்கமானது" என்று
 கண்ணாசியின் தமது ஆறுநூல்களாவன சரித்திரம் என்னும் நூலின் முக
 வுறையில் எழுதியது நினைவிக்கு வருகிறது. செங்கியாபிச்சினை எழுதிய
 நாவலர் சரித்திரம் பற்றிப் பண்டிதமணி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை.
13. இப்பொழுதுகூட பக்கிங்கன் திசையில் வாராவது முயன்று இப்பனி
 வைச் செங்கியர் அது மிகவும் பயன்படும். இதனைத் தமிழறிஞர் மனக்
 கொள்தல் வேண்டும். இது செயல் முடியாத காரியமன்றது.
14. இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றது சில "பண்டிதமணி சித்தினைகள்" எனப்
 பெரிதும் போற்றப்பட்டு நாளிதழ்களில் வெளியிடப்பட்டன. பாரக்க
 சமுதாய 22, 3, 87. (ப. 7)
15. ஆயின் சில விஷயங்களில் பண்டிதமணி ஆறுநூல்களாவன பெருமகி
 ஞம் புத்தர் பெருமகிஷம் ஒப்பீட்டுப் பெயிஷள்ளார். பாரக்க ஆறுநூ
 ல்களாவன (ப. 16).
16. இங்கு ஆறுநூல்களாவன இயக்கணச் சூக்கம் பெரும்பாலும் நன்
 னாக அடிய்படைபிச் எழுத்தது என்பதை நினைவிற் கொள்தல் வேண்
 டும். நன்னூல் விருத்தியுரை, நன்னூல் காண்டுகளையுரை பற்றி யும்
 சித்திக்க. மேலும் தாம் ஆய்வு முறையில் (research methodology) இன்
 னும் ஒன்றினைவிக்க. முகினைதற்கு கண்ட பிரதானிகள் தாம் எழுது
 வதை மதிக்கவேண்டும் என விரும்புயதிக் தவறும்கினை. பக்கிங்கன்
 களில் இருந்து தமிழ் ஆராய பிரித்தானிய நாட்டிற்குச் செங்கிஷ்களே
 எனக் கோசெய்த காலமும் உண்டு. அங்கு செங்கியு பெரும்பாலும்
 ஆய்வு முறையை அறித்து கொள்வதற்காகவே.
17. இராமணிகள் - நாவலர் வழக்குப்பற்றி கத்தானத்தர் கொண்ட முடி
 வையும் கற்பனை எங்கிறார் நாவலர் சரித்திர ஆராய்ச்சி எழுதிய பண்
 டிதை திருமதி பொன். பக்கியம், பாரக்க ப. 31.
18. கருத்துக்காட்டாக பண்டிதமணி ஆறுநூல்களாவன என்னும் நூலில்
 நாவலர் சரித்திர ஆராய்ச்சி என்னும் கட்டுரையில் 'நூல்களாக உறகம்'
 பற்றிப் பெயிஷார்.

19. "நாவலருக்கு இனி அங்கே இடமில்லை" என்பது மீன் அச்சமாளும். ஆய்வின் அடிப்படையில் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். அதனை அறி னர் வரவேற்று ஆராய்ந்து உண்மை காண்பது அறகு. நாவலர் ஆய்வு தீவ்று விட்டது; முடித்துவிட்டது எனக் கூற முடியுமா? நாவலர் பற்றிய ஆய்வு இக்கால முறைக்கேற்றபடி முறையையாக ஆறிவிடவேண்டிய தடைபெறவில்லை. எதிர்காலத்தில் மீனராய்வு செய்ய வேண்டிய ஏற்படலாம்.
20. "இன்றுவரையும் தமிழினை குறிப்பெழுத்தில் எழுதும் வகை இக்காலம் வரையும் இவருடைய பிரசங்கமொன்றும் பூரணமாக அச்சில் வரவில்லை. அது பெருந்துக்கம்" (த. கணசாசிரிசீ, ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்).
21. "பாதிவிரும் தமக்குக் கிழேயுள்ள மிழிந்தவர்கள் பயர் பழுவட்ட சரக் (சம்பளம்) விழிந்தவர்களென்றும், கைகளுள்ளும் இவர் குறையே சி வானவரென்றும் நிச்சயமாக அறிந்து கொண்டபடியானும், தமக்கு இவர் போன்ற வேறு பண்டுகள் அங்குமடாமையினாலும், இவருடைய கேள்விக ளுக்கெல்லாம் உடல்பட்டார்" (த. கணசாசிரிசீ, ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் ப. 36) (இவர் என்பது ஆறுமுகநாவலர்).
22. கத்தபுரண பொதீசர் என்னும் நூலில் வரும் சமவத்தகப் பற்றிய சில கருத்துக்கள் என்னும் கட்டுரைவில் "எம்படியப்பட்டவர்கள் சமவபாடம் பழய்பிக்கலாம்" என்று ஒரு மகானீடம் வேட்டபொழுது கிடைத்த விடைவை பண்டிதமணி தந்துள்ளார். அந்த மகான் உபததிபர் தானு ள்ள ஏன்மும் தோன்றிறது.
- உப அதிபர் கணசாசபதி அவர்களின் ஒரீகு சித்தனைகளைப் பிற நூக் களிலும் காணலாம். பண்டுகை திருமதி பொன், பாத்தியம் எழுதிய நாவலர் சரித்திர ஆராய்ச்சி என்னும் நூலில் முன்னுரைவில் "உப அதிபர் அவர்கள், "ஒருவருக்கு நோக்கு வேறு, அவர் தித்தும் திக்க ளாம் வேறு" என்று பொதித்தது உண்டு" என வருவதைக் காண்க.
23. பண்டிதமணியின் பரிந்துரைவை ஏற்றுப்போதும் ஊழல்பாண மானட் டக் கணசாரப் பேரவை வைவ விழுவிலை முதலாம் புத்தகத்தை அச்சேற்றியுள்ளது.
24. கைக செத்திநாதனின் 'மூன்றுவது கண்' என்னும் நூலுக்கு 18-19-20 இல் வெளிவந்த ஐயபிது தினகரவில் ளன் மலிப்புரை எழுதியதாக தினைவில் உண்டு. பக்கலைக்கழகப் படிப்பு முடித்து தினகரவில் பணி வாதறிய ஆத்தாளில் என்ன எழுதினென் என்பது தினைவில் இல்லை. அதனை இப்பொழுது பார்த்தல் படிக்கும் வாய்ப்பும் கிடைக்கவில்லை.
25. இத்தகைய எதிர்மார்ப்பை 20-07-1987 அன்று வெளிவந்த முரசொலி யில் 'பொடியப் பொழுது' என்னும் பகுதியில் எழுதப்பெற்ற செய்தியி லிருந்து உணர்த்து கொள்ளலாம்.
26. பொடியப் பொழுதுச் செய்தியைத் தவறானது என முற்றிலும் மறுத்து வாய்ப்பாணப் பக்கலைக்கழகத்து துணைவேந்தராக இருந்த தமிழ் பேராசிரியர் க. வித்தியாணத்தன் அவர்கள் 15-09-1987 அன்று வெளிவந்த மதுராடு நாளிதழில் (ப. 4) எழுதியதைக் காண்க. ஆய்வுதெறி உணராநோர் எதிர்மார்ப்பித்தும் பக்கலைக்கழகம் அடிமை ஆதக் ஆகாது என்பதே பேராசிரியரின் உள்ளக் கிடக்கை.

- கணபதிப்பிள்ளை, சி. (1953) இலக்கிய வழி, வரதர் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
- .. (1953) பாரதநவமணிகள், செத்தயிழ்வன்ற வெளியீடு, சாவகச்சேரி.
- .. (1953) காவலுந் சித்திகள், சன்மார்க்க சபை, குருப்பிட்டி.
- .. (1953) கந்தபுராண கவசாரம், சன்முகநாத ஆச்சாரம், யாழ்ப்பாணம்.
- .. (1960) கந்தபுராண போதனை, அகில இலங்கை சைவ இளைஞர்மத்தியமகாசபையினர், தெக்கிப்பளை.
- .. (1961) சமணக் கட்டுரைகள், பதிப்பாளர்: பண்டைய மானவர்கள், சைவாசிரிய கலாசாலை, திருநெல்வேலி.
- .. (1963) இருவர் யாத்திரிகள், சன்மார்க்கசபை, குருப்பிட்டி.
- .. (1964) இலக்கிய வழி. (திருத்தப் பதிப்பு) திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை பண்டைய மானவர் சங்க வெளியீடு.
- .. (1968) நவவனி, நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாரியின் 130-ம் ஆண்டு ஞாபக வெளியீடு.
- .. (1978) சித்தினைக் களஞ்சியம், பண்டிதமணி பாராட்டு விழாச்சபை வெளியீடு.
- .. (1979) கோயில், கொழும்பு ஆண்டர்சன் யாழ்திரைச் சைவ கலாசாரமன்ற வெளியீடு, கொழும்பு.
- .. (1979) ஆறுமுகநவவனி, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளைவர்களின் தென்மராட்சி பாராட்டு விழாச்சபை.
- .. (1980) கம்பரமாமணக் காட்சிகள், முத்தயிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம்.
- .. (1983) அஸ்ரீனைத்தினை, பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை.
- .. (1984) அநாவத சித்தினை, பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை.

- கனபதிப்பிள்ளை, சி. (?) உதிர்தகவல் வேலைகள் பங்களிப்புக்காக, மட்டுமில், சாலைச்சேலி.
- கனகரத்தின உபாத்தியாயர், வெ. (1962) ஆறுநூல்களின் அறிவுரை, (மதுரை) உதிர்தகவல் வேலைகள் குழுவினரின் உதவியுடன் வெளியீடு.
- கனகசபைப்பிள்ளை, த. ஆறுநூல்களின் அறிவுரை
- செந்திரநாதன், கனக. (1959) மூன்றுநூல்கள், வரதர் வெளியீடு, உதிர்தகவல்.
- செய்தெத்தினம், க. (1962) கன்னடநூல்கள், ஆறு வெளியீடு, கோழம்படி.
- நீதிநாதன், கு. (1979) நூல்கள், மூன்று வெளியீடு, மதுரை.
- யாக்கியம், பொருள். (1970) நூல்கள் அறிவுரை ஆறாம், மட்டுக்கோட்டை திருச்சி சபை.
- Enkvist, N. B (et al) (1964) Linguistics and Style, Oxford University Press, London.
- Spencer, John (ed) (1965) Linguistics and Style, Oxford.